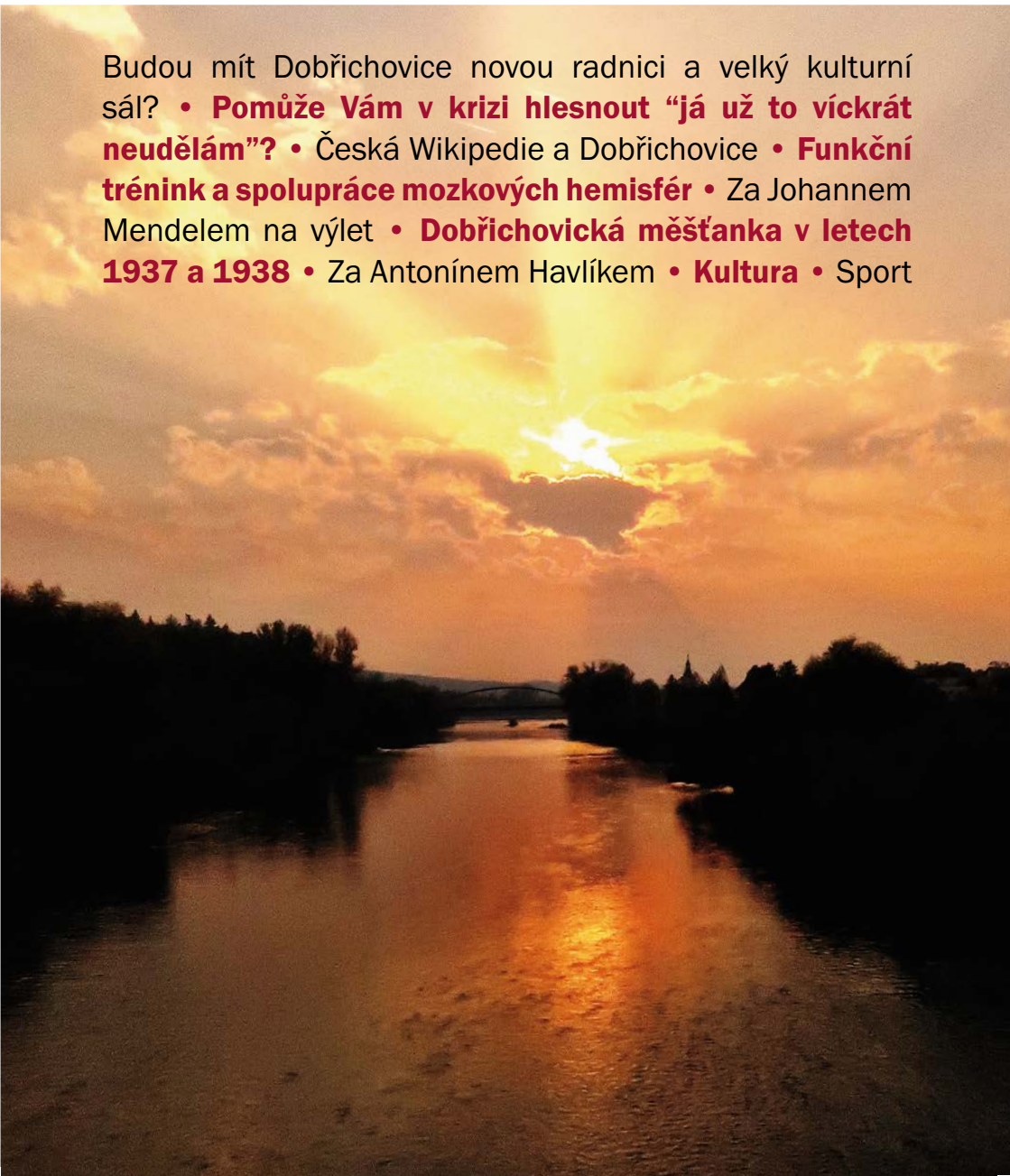

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Budou mít Dobřichovice novou radnici a velký kulturní sál? • **Pomůže Vám v krizi hlesnout “já už to víckrát neudělám”?** • Česká Wikipedie a Dobřichovice • **Funkční trénink a spolupráce mozkových hemisfér** • Za Johannem Mendelem na výlet • **Dobřichovická měšťanka v letech 1937 a 1938** • Za Antonínem Havlíkem • **Kultura** • Sport

S Václavem Havlem a jeho Mocí bezmocných

„Je-li základní rovinou práce „disidentských hnutí“ služba pravdě, tj. skutečným intencím života, přerušila-li tato služba nutně v obranu člověka a jeho práva na svobodný a pravdivý život (v obranu lidských práv a v boj za respektování zákonů), pak další – a zatím, zdá se, nejvzrůdejší – fází této cesty je to, co Václav Benda formuloval jako rozvoj „paralelních struktur“. V situaci, kdy je těm, kteří se rozhodli pro „žít v pravdě“, znemožněn jakýkoliv přímý vliv na existující společenské struktury, natož uplatnění v jejich rámci, a kdy tito lidé začínají vytvářet to, co jsem nazval „nezávislým životem společnosti“, začíná se nutně tento „druhý“, nezávislý život sám ze sebe určitým způsobem *strukturovat*. Někde se lze setkat jen se zcela zárodečnými motivy takové strukturační, někde dosahují tyto nezávislé struktury už dosti rozvinutých forem. Jejich vznik a rozvoj je neodmyslitelný od fenoménu „disidentství“, i když samozřejmě široce přesahuje onen tak náhodně vydělený úsek, který bývá tímto pojmem označován. O jaké struktury jde? Ivan Jirous u nás poprvé rozvinul a prakticky uplatnil koncepci „druhé kultury“, a i když měl původně na mysli především oblast nekonformní rockové hudby a jen některé literární, výtvarné či „akční“ projevy, nekonformním hudebním skupinám blízké, rozšířilo se užití tohoto pojmu záhy na celou oblast nezávislé a potlačené kultury, tedy nejen na umění a jeho rozmanité proudy, ale i na humanitní vědy a filozofickou reflexi. Tato „druhá kultura“ si docela přirozeně vytváří své elementární organizační formy: „samizdatové“ edice a časopisy, soukromá

představení a koncerty, semináře, výstavy apod. (V Polsku je toto všechno nepoměrně rozvinutější: existuje nezávislé nakladatelství, daleko víc časopisů, včetně politických, „tisk“ není odkázán na pouhý strojopis atd. atd.; v Sovětském svazu má zase „samizdat“ delší tradici a zřejmě docela jiné formy.) Kultura je tedy sférou, kde lze „paralelní strukturu“ zatím sledovat v nejrozvinutější podobě. Benda se ovšem zamýšlí o perspektivách nebo zárodečných podobách takových struktur i v jiných sférách: od paralelní informační sítě, přes paralelní vzdělání (soukromé univerzity), paralelní odborové hnutí, paralelní zahraniční styky až po jakousi hypotézu „paralelní ekonomiky“. Z půdy těchto „paralelních struktur“ pak odvíjí představu „paralelní polis“; respektive v nich vidí organizační výraz zárodků takové polis. Na určitém stupni svého rozvoje se „nezávislý život společnosti“ a „disidentská hnutí“ přirozeně neobejdou bez určitých prvků organizace a institucionalizace. Že jde vývoj tímto směrem, je přirozené, a pokud nebude „nezávislý život společnosti“ nějak radikálně potlačen a mocensky zlikvidován, bude tato tendence sílit. Ruku v ruce s tímto vývojem se bude nutně rozrůstat – a částečně už vlastně i u nás existuje – paralelní politický život: různá političtější orientovaná seskupení budou se dále politicky vymezovat, působit, navzájem konfrontovat. Lze říct, že „paralelní struktury“ představují zatím nejartikulovanější projev „žít v pravdě“ a že jejich podpora a rozvoj je zároveň jedním z důležitých úkolů, jež si dnes „disidentská hnutí“ před sebe kladou.“

Pro zastavení v tomto čísle jsme si dovolili vrátit se k proslulému eseji Moc bezmocných, který napsal na Hrádečku Václav Havel v r. 1978, tedy prakticky rok a něco poté, co byla zveřejněna Charta 77. Je těžké z Havlova nesmírně konsistentního textu popisujícího minulou realitu vytrhávat nějakou pasáž. Avšak na tento text bychom neměli zapomínat. Proč? Je prostě stále aktuální. Z řady důvodů. Přesto, že vybírat je tak těžké, zvolili jsme úvodní část kapitoly 18. Pokud Vám cosi z našich dnů a paralelních „polis“ připomene, dobře tak ...

redakce

Stavební prodej J-K a.s.

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

☎ 721 554 000 | 257 710 141

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

Nabízíme v Dobřichovicích využití

• DVOU RŮZNÝCH SPOLEČENSKÝCH SÁLŮ •

Možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení, společenských akcí, školení, seminářů, kurzů tance či jiných aktivit, obchodních a prezentačních akcí

PRONÁJEM SÁLU REZIDENCE ZELENÝ OSTROV (DOB CENTRUM):

sál o velikosti 100 m² se zázemím (kuchyňka, WC, hala)
(vybavením vhodné pro komornější akce, bez pódia, max 40 židlí)

DOB-Invest a.s., Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková, tel. 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888

PRONÁJEM SÁLU DR. FÜRSTA

sál bez přilehlé místnosti (jeviště) 78 m², sál s jevištěm 104 m²

využití organizuje Restaurace a hotel Panská Zahrada, Anežky České 432

Pavel Kaucký, tel. 602 452 225, obchod@panskazahrada.cz

Do podzimu!

Bratříčku, někdo nezavřel vrátka ...

Tak jsme si vloni připomněli 50. výročí brutálního přepadení naší země armádami tehdejší Varšavské smlouvy. To nás bili a na nás mířili cizinci. O rok později, 21. srpna 1969, už nás bili naši vlastní lidé. Češi stříleli do Čechů, Češi bili Čechy ... A ti, které jsme vzývali jako "naději národa", podepsali t. zv. Pendrekový zákon ...

Máma mi vždycky říkala: "Nevěřím jim a nikdy věřit nebudu. Jsou to komunisti." To mi bylo patrné a spoustě věcí jsem nerozuměl ...

No a už je to taky 50 let, co na náměstích českých měst stříkala vodní děla, svištěly kulky a byly obušky těch, kteří měli chránit naši "bezpečnost". Tekla krev i slzy ... A "zasahovatelé" byli později povyšováni a oceňováni za "zásluhy" ...

A 21. srpna 2019 bez premiéra a bez prezidenta. A prezident tohoto státu sedí s komunisty a předvádí rukořasy a úsměvy pro fotografy ... Nebo se tak vysmívají nám dole? A že prý to nevdá. Mně ano. Hodně.

Vzpomínáme a nezapomínáme. Nesmíme zapomenout! Ale nepoučili jsme se. Protože i s touto zkušeností se musíme koukat na současný totální rozpad daru, který jsme dostali, leč si jej nevážili, totiž demokratické správy věcí veřejných. Rozpad který jsme dopustili. Ano, dopustili, přiznejme si, že i bez nás by ta prazvláštní komunita grázlů, šíbrů, bezpátečních nýmandů, packalů a velikánů velikánovičů nedošla tak daleko. Ano, snažíme se to změnit, ale jaksi stále v menšině. Ufff ...

A přitom i my jsme je tam nechali dojít. I když vyšli vlastně "z nás", kam došli? A jak se to nyní má k nám? Proč jsme je tam nechali dojít? A kdo jsme vlastně "my" viděno prismaticky výsledku?

Darmo mluvit ... Čeká nás asi hodně emotivní podzim ...

Ale zkuste se nějak vrátit k podzimnímu Kukátku, jakkoli myslí nás stále vede jaksi jinam. Toto podzimní číslo nabízí řadu textů jak pro informaci či vzpomínání, tak k zamyšlení. Nabízíme k diskusi zprávu o tom, v jakém stavu je debata o nové radnici, víceúčelovém sále pro společenskou a kulturní

akce, o nové hasičské zbrojnici, o rozšířených prostorách pro ZUŠ.

Dotkneme se i tématu magických formulek typu "já už to víckrát neudělám". V rubrice O zdraví se tentokrát zastavíme u tématu funkční trénink a dodáme také zajímavé souvislosti pravé a levé mozkové hemisféry a jak s nimi pracovat. Do Brna se vydáme na výlet za Johannem Gregorem Mendelem.

V historické rubrice nabízíme další pokračování textu Jany Váňové o dobřichovické měšťance, tentokrát se zastavíme u let 1937 a 1938. Vzpomeneme také na pana Antonína Havlíka. A jistě najdete užitečné informace i v rubrikách Kultura a Sport.

Dobré a užitečné chvíle s Kukátkem Vám přejeme ...

J. Matl a redakce

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, pošlejte je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátováni, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou.

A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova kurs a diskuse se s. U psaní substantiva prezident či prezident si dovolujeme k veřejné debatě navrhnout, zda neodlišit touto grafikou, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje. A co přináší nyní?

Vážení čtenáři!

V polovině června jsme na zámku v Dobřichovicích navštívili výstavu fotografií Boženy a Petra Musilových, o níž píšeme na jiném místě tohoto čísla. Pro titulní fotografii podzimního Kukátka nás zaujal vystavený snímek západu slunce nad Berounkou pořízený 18. 10. 2018 z lávky. Most i jez můžeme jen tušit ve hře barev a stínů. Paní Musilová byla zájmem o svoji fotografii potěšena a poslala nám elektronickou verzi k použití. Zvláštností snímku je, že byl pořízen v den, kdy se paní Musilová stěhovala z Dobřichovic do Berouna. Sama neví, zda natrvalo, či dočasně, a i proto je to také pro ni hezká vzpomínka na krásu našeho letoviška.

Experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další Vaše fotografie. Neostýchejte se a pošlete nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografií vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i další čtenáře našeho čtvrtletníku.

Neváhejte a své snímky pošlete na adresu studia, které zpracovává grafickou podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro poslání e-mailem nijak nekomprimujte.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

redakce

Podzimní zastavení	3
Slovo redakce	4
Aktuality	6
Z našeho života	8
Spolky a sdružení	10
Tip na výlet	11
O zdraví	14
Z historie	18
Osobnosti	23
Kultura	25
Sport	37

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), MgA. Alžběta Šenkyříková, Mgr. Jana Váňová

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)

Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2019. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2019. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Štrná 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © Boženka Musilová

DOB Centrum

Wellness Dobřichovice od září startuje do své třetí sezóny

Vážení příznivci bazénu a wellness, po letním prázdninovém provozu se s novým školním rokem v bazénu opět rozběhnou kurzy a rozšíří hodiny veřejného plavání. V dnešní době je zájem o kurzy plavání veliký. Nejen rodiče, ale i Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy preferují, aby děti již v raném věku zvládaly základní plavecké dovednosti. Již staří Řekové říkali „Kdo umí číst, psát a plavat, je vzdělaný člověk“. Uvědomujeme si, že plavání patří k nejzdravějším sportům umožňující komplexní pohyb bez přetěžování určité partie těla, a to je, nejen u dětí, velice důležité. Teplota vody i velikost dobřichovického bazénu je ideální pro interaktivní výuku plavání, a proto bude bazén přes týden plný kurzů kojenců, předškolních i školních dětí. Velmi nás těší, že bazén již třetím rokem využívají také ZŠ Dobřichovice, ZŠ Všenory, ZŠ Kairos, ZŠ Hlásek – Hlásná Třebaň. Nezapomínáme však ani na dospělé, proto u nás najdete kurzy aqua aerobiku i velmi oblíbené cvičení pro seniory. Kurz kondičního cvičení seniorů jsme otevřeli s přáním umožnit této skupině vhodný pohyb a relaxaci ve vodě. O úspěšnosti tohoto kurzu svědčí i to, že základna „našich“ cvičenců se stále rozrůstá. Od loňské zimy probíhají již čtyři kurzy týd-

ně. Díky podpoře Města Dobřichovice můžeme tyto kurzy, vedené fyzioterapeutkou, nabízet seniorům za příznivou cenu. Tímto bych městu znovu velice ráda poděkovala. Naopak v komorní atmosféře probíhá harmonizační plavání. Šetrný a individuální přístup lektorky za přispění vody dokáže uvolnit napětí či disharmonii v těle. Při splynutí s vodou si uvědomíte sebe, své tělo, jeho možnosti a pocity.

Od září můžete v pondělí, úterý, pátek a sobotu využít také veřejnou saunu a vířivku. Od října bude pro veřejnost otevřena wellnessová část (sauna, vířivka) denně. Pondělky ve wellness budou již tradičně patřit pouze ženám, ostatní dny bude provoz smíšený. Pravidelné saunování posiluje imunitu a je skvělou prevencí proti nachlazení, virózám i alergiím. Při pocení se z těla navíc vyplaví velké množství toxických látek, proto není na škodu začít s pravidelným saunováním již od podzimu. Dámy jistě ocení i blahodárný vliv saunování na pokožku, která je vláčnější, jemnější a má svěžejší vzhled. Od podzimu se u nás budete moci opět setkat s úžasnými saunovými rituály – zážitkovým saunováním spojeným s aromaterapií. Saunér při nich používá výhradně přírodní vonné esence a éterické oleje

nakapané do ledové tříště. Ta se pomalu rozpouští na rozžhavených kamenech a uvolňuje blahodárné aroma do vzduchu. Nezapomeňte, že pro vás a vaše děti můžeme uspořádat narozeninovou oslavu nebo si můžete pronajmout bazén i wellness privátně se svým partnerem či partou kamarádů. Rádi vám vyhovíme se vším, co bude v našich silách. Sledujte naše webo-

vé stránky www.wellnessdobrichovice.cz, na kterých vždy naleznete aktuální rozvrh a případné změny v otevírací době.

Tel. 226 230 920;

Mail: fit@wellnessdobrichovice.cz

*Petra Šárová,
provozní manažerka wellness*

Studie využití pozemků v centru města radnice, divadelní sál, ...

Město Dobřichovice posuzovalo v roce 2017 pět architektonických studií řešení možné záměny umístění hasičské zbrojnice a městského úřadu, a umístění a podobu případné nové radnice, multifunkčního (a divadelního) sálu a rozšíření ZUŠ. Každá studie přinesla zajímavé nápady, ale žádná nezaujala natolik, aby byla vybrána jako vítězná. Zastupitelstvo rozhodlo oslovit všech pět řešitelů (DAM Architekti, Šafr Hájek Architekti, Labor 13, Grido, Pavel Hnilička Architekti) a požádat je o účast ve druhém kole soutěže. Nové zadání méně zdůrazňuje propojení ulic 5. května a Lomené a více akcentuje architektonický výraz a funkční řešení jednotlivých objektů včetně dostatečné kapacity parkování. Předmětem návrhu má být nová radnice a multifunkční sál na pozemcích dnešní hasičské zbrojnice (a když se vejde, tak též nová knihovna a informační centrum), a přístavba ZUŠ na jejich dnešních pozemcích v sousedství ha-

sičské zbrojnice. Multifunkční sál by měl sloužit zejména koncertním vystoupením ZUŠ a divadlu. Po opakovaných diskusích, zda je vhodné stavět sice účelově vybavený ale velikostně srovnatelný sál s několika jinými dobřichovickými sály, zastupitelstvo v roce 2019 rozhodlo, že sál by měl mít kapacitu minimálně 200 lidí. Podmínkou využití pozemku hasičské zbrojnice je vybudování nové základny pro hasiče, a to na pozemcích kolem dnešního městského úřadu. Pro toto řešení bude dpracován návrh kanceláře Šafr Hájek Architekti z prvního kola soutěže.

Mít jasno, co město chce, a k tomu mít hotové projekty, je důležité. Realizace takto velké obecní investice bude ovšem záležet na získání dotací na podstatnou část výstavby. V závěru letošního roku se můžeme těšit alespoň na další náměty v podobě architektonických studií.

D. Havlík

PŘIJÍDETE NAVŠTÍVIT

PANSKÁ ZAHRADA
RESTAURACE & HOTEL
★★★★

WWW.PANSKAZAHRADA.CZ WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE **DOB Centrum**

O jedné „zázračné“ formulce

Sliby nejsou (někdy) chyby.

Asi to znáte: v přeplněném vagonu metra šlápnete někomu na nohu, a protože se dotyčný špatně vyspal, otočí se na vás, a ještě než se stačíte omluvit, nerudně se otáže, zda nemůžete dávat pozor. Abyste se vyhnuli případné „debatě“ a její eskalaci, zdvořile požádáte o prominutí, a pokud se svou omluvou neuspějete, raději vystoupíte v nejbližší stanici.

V podobně vypjatých situacích se mi osvědčila následující formulka, kterou svou omluvu obvykle doprovázím: „Já už to víckrát neudělám!“ Všiml jsem si, že ve většině případů tento „slib“ situaci podstatně zmírní a někdy na tváři vašeho soka dokonce vyvolá úsměv; možná kvůli tomu, že si vzpomněl, jak to jako malý kluk před hrozícím výpraskem říkával sám.

Je samozřejmé, že tento způsob řešení mírně konfliktních situací není použitelný všdycky a všude. Aplikoval jsem ho jednou při diskusi s policejní hlídkou, která se domnívala, že jsem se při jízdě autem dopustil nějakého přestupku. Nesetkalo se to

však s pochopením a na má slova, že už to víckrát neudělám, žádný ohled nevzali; byl jsem nakonec rád, že to nebylo klasifikováno jako zlehčování úředního výkonu.

Buďte však opatrní! S touto formulkou neuspějete v případě, že konflikt nabyl na intenzitě a vašemu protivníkovi „vzplály v očích zlověstné ohníčky“. Váš „slib“ může být hodnocen jako výsměch a místo toho, aby situaci uklidnil, přilil olej do ohně. Ani doma tento příslib příliš často nepoužívejte, protože mu stejně věřit nebudou.

Doufám, že některému čtenáři bude tato formulka užitečná a pomůže mu úspěšně vyřešit konfliktní situaci. Pokud však někomu výše uvedené řádky připadají poněkud „uhozené“, nechť laskavě přihlédne k tomu, že byly psány v době, kdy teplota na teploměru každý den atakovala čtyřicítka, následkem čehož jsem téměř nebyl schopen dát dohromady pár smysluplných vět. Velice se omlouvám a slibuji, že už to víckrát neudělám.

HgS

Česká Wikipedie

vznikla v Dobřichovicích

Až do roku 2008, kdy jsem organizaci předal na Slovensko, moje Kongresová a vzdělávací agentura KAVA-PECH (dnes to jsou jen vzpomínky, ze všech jejích aktivit se po odchodu do důchodu věnuji už jenom vydávání knih) pořádala každý sudý rok mezinárodní konferenci *Aplikoj de Esperanto en Scienca kaj Tekniko* (Aplikace esperanta ve vědě a technice); nejprve v Praze, od roku

2002 v penzionu Sokol v Dobřichovicích, s účastí vždy mezi 40 a 60 odborníky z různých koutů světa. Po vyčerpání ubytovací kapacity Sokola bydli další účastníci v penzionu Pod ořechem manželů Doležalových. V roce 2002 hlavním tématem konference bylo *Elektronikaj rimedoj* (elektronické prostředky). V rámci konference vystoupil se svým příspěvkem *Vikipedio - multlingva*

reta enciklopedio (Wikipedie – mnohojazyčná internetová encyklopedie) Chuck Smith, mladý esperantista a „ajták“ z USA, spolupracovník anglické Wikipedie již od přípravné fáze a zakladatel její esperantské verze. Vysvětlil její princip a historii vzniku anglické verze v lednu 2001 a esperantské verze v listopadu téhož roku, ale i cíl, aby Wikipedie získala pokud možno uživatele na celém světě, a tak se stala nejširší a neaktuálnější bází lidských vědomostí. V době konání konference (k 26. 10. 2002) obsahovala nejvíce článků samozřejmě v angličtině (asi 90 000), následovaly ostatní v té době existující verze: německá (6200), polská (5500), esperantská (4000), francouzská (2800), španělská (2200) a nizozemská (1800).

Ve svém příspěvku Smith také vyzval přítomné účastníky, ať se nebojí zakládat Wikipedie ve svých jazykových verzích, aby počet jazyků, v nichž bude Wikipedie fungovat, byl brzy co možná největší. A pro případ problémů nabídl svoji pomoc. Následovala dlouhá diskuse, v níž vystoupili jak nadšení obdivovatelé, povětšinou z řad mladých účastníků, tak ve větším množství odpůrci, zejména z řad přítomných universitních profesorů, kteří varovali nejen před nemožností zachování věrohodnosti, pokud do ní bude moci přispívat kdokoliv, ale také před téměř jistotou jejího zneužití pro falešné informace a reklamní účely. Tedy už na začátku padaly stejné argumenty, které doprovázejí Wikipedii i po sedmácti letech.

Po skončení konference odjel Chuck Smith do Brna, kde pomohl jednomu z aktivních účastníků konference, Miroslavu Malovcovi, který měl na konferenci příspěvek *Esperanto en la virtuala mondo* (Esperanto ve virtuálním světě), založit českou verzi. Ta

se tak stala jednou z prvních, ještě před explozí dalších jazyků. M. Malovec se tak stal nejen zakladatelem, ale i prvním správcem české Wikipedie a první článek, který v ní publikoval v listopadu 2002, pojednával o rakouském jazykovědci a zakladateli moderní terminologické teorie (a také esperantistovi) Eugenu Wüsterovi. Ale protože ho ne bavilo opravovat chyby jiných a administrativa, ale raději tvořil, v březnu 2004 předal větší část jejího správcovství Vítu Zvánovcovi a od té doby se věnuje na encyklopedii hlavně psaní nových článků, převážně pro esperantskou verzi.

Z Brna odjel Chuck Smith na Slovensko a tam s jeho pomocí další účastník konference v Dobřichovicích, Wiliam Búr, založil slovenskou verzi Wikipedie. Takže je možno bez nadsázky říci, že nejen česká, ale i slovenská Wikipedie započaly svůj život v penzionu Sokol v Dobřichovicích během mezinárodní konference esperantistů.

Petr Chrdle

M. Malovec (vlevo) a Chuck Smith na konferenci 'Vikimania' v muzeu esperanta ve Svitavách v r. 2011

foto: Oldřich Arnošt Fischer

Náruč

Náruč v Dobřichovicích otevírá svůj prostor pro obyvatele města i okolí. Svědčí o tom **Letní kino v Náručí**, které poprvé proběhlo 22. srpna večer pod širým nebem v prostorách zadního dvora na Pražské ulici.

Na programu byl nezapomenutelný film NE-DOTKNUTELNÍ. Naším záměrem ve spolku Náruč je nabídnout příležitost pro setkávání, zveme každého, kdo má chuť shlédnout skvělý film na netradičním místě. Mezi diváky jsou tedy jak obyvatelé z Dobřichovic a blízkého okolí, tak i lidé s duševním onemocněním, kteří využívají služeb sociální rehabilitace (více na www.spoleknaruc.cz) a rádi tráví svůj volný čas s ostatními. Poděkování patří městu Dobřichovice, které nám díky finanční podpoře umožnilo pořídit technické vybavení. Pracovníci týmu Centra

sociální rehabilitace se po celý večer rádi postarali o příjemnou atmosféru. Přejeme si vytvořit neformální prostředí, kde se mohou potkat lidé s duševním onemocněním se všemi ostatními lidmi z místa, kde společně žijeme, něco společně zažít nebo jen tak popovídat a třeba najít i nové přátele. Určitě už brzy nabídneme další příležitost, více najdete na webových stránkách spolku Náruč, který se věnuje podpoře lidí s duševním onemocněním díky podpoře Středočeského kraje a Nadačního fondu J@T.

Za tým sociální rehabilitace Simona Petřejová

Výlet do Mendelova muzea

Dnes uděláme malou odbočku od tématu výletů pěších a do krajin našich srdcí. Nabízíme výlet do Brna, totiž přesněji do Mendelova muzea. Důvodů je víc. A bude to taky o tom, jak funguje občanská společnost a jak se dá uspořádat prospěšná akce, aniž by se stala komerčním škvárem či kýčem. O setkávání spřízněných duší, což je taky výlet a to tam, kde je to povytce zajímavé ...

Česká stopa: važme si těch osobností ze země Koruny české, které ovlivnily cesty světového pokroku a vědy. Putujme za nimi, hledejme jejich odkaz a sdělení. Není jich mnoho. Ale kdo jiný by mezi ně měl patřit víc než Gregor Johann Mendel. Celý odborný svět jej uznává za významnou

osobnost v řadě oborů, ať už počneme genetikou a skončíme třeba meteorologií. Ne tolik v tuzemsku.

A Mendel byl také včelař. To mi nabízí dobrý oslí můstek k dalšímu závaží, které chci na váhu přihodit. Totiž Mendel byl včelař nikoli ledajaký. Byl ve své době vůdčí osob-

ností moravské včelařské komunity, byl volený do spolkových funkcí, požíval velkého respektu, publikoval ve včelařských periodikách.

Jako genetik se zabýval také zkoumáním vlastností jednotlivých plemen včely medonosné, která si obstaral z různých koutů Evropy i Afriky a umístil na svém včelíně na zahradě benediktinského opatství na Starém Brně, kde byl také opatem. Takže nekřížil jen hrách a stromy a pod.

Přiznám tu malý střet zájmů. Jako člen jedné včelařské komunity, jež má v názvu právě Mendelovo jméno a úzce s brněnským Mendelovým muzeem spolupracuje, tam bývám poměrně často z řady důvodů, především kvůli konferencím, přednáškám ... A to je vlastně důvod, proč píšu, protože to místo mě okouzilo.

Mendelovo muzeum rozhodně stojí za výlet a návštěvu. Sídílí v objektu, v němž Mendel působil. Na Mendlově (sic!, jakkoli absurdní to z hlediska pravopisu je) náměstí na Starém Brně, kam se dostanete snadno odkudkoli buď autem, nebo tramvají. Tak když zrovna v Brně budete a najdete čas, neváhejte a navštivte je, nabízí opravdu hodně zajímavého. Pro velké i malé lidi ...

Tohle byl vlastně jen úvod, nechci psát obecně jen o Mendelově muzeu, jakkoli je to výletová destinace po výtce zajímavá a poučná. Chci se podělit o zážitek z pouti, kterou jsem tam vykonal u příležitosti letošního Mendelfestu. Výlet za Mendelem a za spoustou dalších zajímavých věcí. Vysvětlím.

Mendelovo muzeum (<https://mendelmuseum.muni.cz/>) vzniklo v r. 2002 díky aktivitám řady tuzemských i zahraničních subjektů, vědců, sponzorů. Od roku 2007 je pracovištěm Masarykovy univerzity. Sídílí, jak už uvedeno, v objektu, kde Mendel sám působil, tedy v autentických prostorách augustiniánského opatství na Starém Brně. Zde Mendel bádá i pracoval ve prospěch řádu, jehož se stal roku 1868 opatem.

Gregor Johann Mendel se narodil 20. čer-

vence 1822. Na výročí jeho narození pořádá brněnské Mendelovo muzeum už několik let velmi obsáhlou a zajímavou slavnost. Lidově se jí říká Mendefest (<https://mendelje.cz/cs/>)

Oslavy a vzpomínky jsou věnovány různým oborům, v nichž polyhistor Mendel působil, a za podpory města jsou pojaty velmi velkoryse, ale zároveň chytře, moderně, s řadou přesahů a s velmi dobrou propagací v regionu. Letos byla akcentována jeho role včelaře, což ale neznamená, že ostatní obory zůstaly stranou. Nemohl jsem tam nevyrazit.

Byla to vlastně taková poetická a poznávací víkendová párty na počest slavného a skvělého člověka. Celá slavnost má už léta systém a řád. Letos vzhledem na Mendelovu roli včelaře byl tedy pátek pro včely a zájemce o svět opylovatelů formou přednášek, sobota patřila popularizaci vědy a včelařství, v neděli pak převažoval duchovní rozměr, což je logické a správné.

Centrum oslavy bylo právě v Mendelově muzeu a v přilehlé zahradě. Mendelfest měl ale řadu lokalit i témat. Soustředíme se zde na to, co se dělo především uvnitř a na nádvoří Mendelova muzea.

Rámcově: pátek 19. 7. byl v nádherném letním refektáři někdejšího kláštera věnován přednáškám o včelách, opylovatelích a včelaření. Naši špičkoví odborníci, ale přednášky zaměřené pro spřízněnou a zájímavější veřejnost. Každý dostal cca 20 minut, každý se vešel do limitu a dokázal říci vše podstatné. Dobrý výběr témat, velmi komplikovaná témata (Mendel jako včelař, apiterapie aneb léčebné využití produktů včelí pily, genetika, šlechtění včel na odolnost vůči současným extrémním tlakům, krajinně ekologické souvislosti, pastva pro různé druhy opylovatelů v krajině i v zahradách) pojata tak, aby byla přístupná zájímavější veřejnosti. A té byl plný sál. Vše v režii Mendelovy společnosti pro

včelařský výzkum (<http://www.msvv.cz/>). Mě osobně uchvátilo strhující vyprávění o desítkách druhů čmeláků a jejich užitečnosti se spoustou krásných fotografií v podání ikony tohoto oboru a v Evropě respektovaného odborníka, pana docenta Vladimíra Ptáčka.

Sobota 20. 7. se pak odehrávala většinou venku na nádvoří muzea. A to byla fakt podívaná, kvůli níž stálo za to tu pouť z Dobřichovic do Brna absolvovat. Vše bylo samozřejmě zaměřeno opět na veřejnost. Přesněji: na rodiny s dětmi! A na propagaci vědy jako takové i různých jejích oborů. Jednoznačně dobré řešení! Všichni si to velmi užili.

Včelařství zastoupily především informační stánky již zmíněné Mendelovy společnosti pro včelařský výzkum a také Pracovní společnosti nástavkových včelařů. Kdo se zastavil, dozvěděl se, jak včelky žijí, jak přežívají, jaké trable je v současnosti trápí. Mohl si naživo prohlédnout včelí dílo, mohl si prohlédnout skutečně živé hnízdo čmeláka zemního, ochutnat med přímo z plástu, okošťovat několik jednodruhových medů, což byla zcela unikátní šance, protože tohle se Vám v takovém rozsahu málokde podaří (med medovicový, slunečnicový, řepkový, lipový, akátový a jako delikatesa v tuzemsku málo potkávaná dokonce med pohankový). A každý si mohl ochutnat a popovídat si o tom s těmi, kdo na stánku zrovna zvládali tuhle skvělou veřejnou službu. A také si na jiném stánku mohl koupit med, propolisovou mast či tinkturu a další cennosti.

Jednu věc musím zmínit zvlášť. V klášterní zahradě si Johann Mendel založil pokusný včelín. A ten dodnes existuje! Zejména díky zcela nezištné letité drobné práci již zmíněného pana docenta Ptáčka. On také celé 3 dny neúnavně prováděl zájemce po včelínu, zasvěceně přímo na tomto magickém místě propojoval Mendelovu dobu se současností. Tohle je zážitek, na který se nezapomíná.

Doc. V. Ptáček představuje zájemcům magický prostor původního Mendelova včelína

Principem setkání byla ale zejména popularizace vědy. Takže desítky stánků rozličných nadací, sdružení, universit, výzkumných institucí, poznávání, pozorování, kvízy, soutěže. Poznávání semenek různých medonosných a pylodárných rostlin, listů, květů, výtvarná dílna. Široké spektrum vědních oborů. Skvěle zorganizované a pojaté, přizpůsobené malým lidem, jsem přesvědčen že děti si to fakt užily. I dítě ve mně bylo nadšené ...

K tomu tematicky zaměřené výborné loutkové divadlo a prostor ku hrám všelikého druhu. Takhle si představuji dobře promyšlenou i realizovanou akci pro veřejnost. Akci, která se nepodbízí bulvárností a zjednodušováním, která drží kvalitu a srchovanou odbornost, ale dokáže ji podat tak, že baví.

Takže: až budete v Brně, zkuste si najít čas na Mendelovo muzeum. Nebudete litovat. A pokud tam budete v čase Mendelových narozenin, nenechte si ujít další ročník Mendelfestu ...

J. Matl

Funkční trénink

Stejně jako v dalších odvětvích, i oblast sportovního tréninku a fitness zažívá lehký návrat ke svým kořenům - k jednoduchosti, účelnosti. Po boomu fitness strojů a komplikovaných náradí, které zahltily prostory komerčních posiloven (vyznačujících se volným přístupem, kardio zónou s běžeckými pásy a rotopedy a minimem místa právě na funkční cvičení), se dnes s tímto trendem naštěstí setkáváme méně a méně.

Ne že by na posilovacích strojích bylo něco vyloženě špatného. Nepochybně mají své místo a vyznačují se relativní jednoduchostí používání, aby neodradily běžné návštěvníky posiloven. Pro komplexní rozvoj pohybového systému ale tyto stroje často neposlouží, jejich doménou je posílení typicky jedné svalové partie. Bohužel ale tělo právě tímto způsobem funguje velice málokdy - nestává se často, že použijeme pou-

ze jednu oblast, ale provádíme komplexní pohyby, které vyžadují propojení horních i dolních končetin současně. Tyto vzory dominují nejen běžnému životu, ale nacházíme je i ve sportech. To vše pak přispívá k rozvoji právě funkčního cvičení.

Není to jen o strojích

Přestože samotný název tohoto odstavce dobře vystihuje, co je podstatou funkčního

tréninku, málokdo si pod tím dokáže představit specifické cviky či polohy. Myšlenka tohoto přístupu je ale opravdu jednoduchá - pracuje s funkcí konkrétních částí pohybového systému, hodnotí je a snaží se je opravit nebo zlepšit. Všechny svaly a další struktury totiž mají nějaký smysl, vytvářejí pohyb, generují práci a výsledkem jejich součinnosti můžeme mluvit, dýchat, chodit a provádět libovolné činnosti. Poruchou funkce pak může dojít k zhoršení těchto dovedností - chodíme s bolestí, nemůžeme se předklonit, dohodíme málo daleko. Síla funkčního tréninku pak spočívá v ohodnocení všech systémů, které se na dané „funkci“ podílejí a v nalezení konkrétní poruchy jejich činnosti. V případě chůze se jedná například o odval nohy, pohyblivost kyčelního kloubu nebo tuhost páteře. Funkční trénink pak má za cíl tuto situaci zlepšit tím, že volí velmi specifické cviky, které zlepšují funkčnost těchto systémů.

Jak to funguje

Pro názornost uvedme příklad: do tréninku přichází člověk, který trpí bolestí kyčelního kloubu po delší chůzi. Jedná se o komplexní činnost, na kterých se podílí téměř celé tělo, od kotníků a plosek přes břicho až po horní končetiny (při chůzi dochází k doprovodnému pohybu paží). Otestování pak zjistí poruchu funkce hlezenního kloubu - jeho rozsah pohybu je nedostačující a svalstvo zkrácené, aby mohlo dovolit ideální došlap a odraz při chůzi. Následuje tvorba tréninkového plánu, který obsahuje cviky na protažení zkrácených svalů, rozhýbání hlezenního kloubu a následně propojení všech těchto dovedností do funkčních pohybů - chůze, výskoků, běhu. Pokud bychom chtěli tyto dovednosti ještě zlepšit, můžeme je ztížit například přidáním zátěže. Ve výsledku pak získáme hodinový trénink, který při pravidelném opakování postupně zlepšuje funkci daných oblastí a následně je propojuje takovým způsobem, aby si jedinec

osvojit tyto dovednosti a začal je využívat ve svém životě.

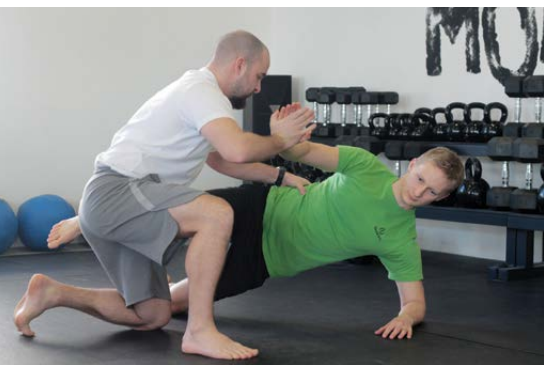
Vhodný adept?

Jak je vidět z příkladu, funkční trénink může sloužit k řešení obtíží či bolestí pohybového systému, úplně stejně ale může vést ke zlepšení či rozvoji síly, obratnosti, koordinace a dalších klíčových vlastností pro sportovce. Vhodným adeptem pro tento typ trénování je tedy kdokoliv - účetní se sedavým zaměstnáním, mladý fotbalista, atlet na vrcholu sil, člověk v důchodu s tuhou páteří.

Funkční trénink vždy vychází z cílů jedince a z možností a stavu jeho těla, kterým je pak trénink přizpůsoben. Jinak bude vypadat skladba cviků pro sportovce, který chce zlepšit rychlost sprintu, jinak pro člověka po operaci kyčle, který chce plynule chodit. Některé cviky se mohou shodovat, průběh bude ale vždy vypadat adekvátně tomu, jak je na tom daný jedinec. Funkční trénink je tedy vysoce individualizovaná záležitost, která prakticky nemá omezení, záleží jen na motivaci jedince a síkovnosti trenéra.

Klik nebo činka

Jednou z největších výhod funkčního tréninku, zejména v rukách vynalézavého trenéra či terapeuta, je možnost využít libovolnou pomůcku a cvičení. Švihadlo nebo odporová guma, stejně jako činka mohou být nástrojem, který bude využit ve funkčním tréninku. Je potřeba zmínit, že využití těchto pomůcek má mít své opodstatnění, přemíra jejich kombinování bývá často na úkor kvality cviku. Nejčastěji se pracuje pouze s vlastním tělem, které je pro mnohé z nás naprosto dostačující zátěží - provést správně klik či dřep je v dnešní době výzva stejně jako zdvihnout činku nad hlavu. Zde nacházíme další silnou stránku funkčního tréninku: využívá zdánlivě jednoduché cviky, které známe i z běžného života (otevření dveří je v práci ramene a lopatky po-

dobné právě kliku) a díky důrazu na kvalitu jejich provedení je mění v účinný nástroj, kterou vyřeší bolesti, omezení pohybu a další problémy kloubů či svalů. Zároveň funguje toto propojení i opačně, tréninkem těchto pohybových dovedností často pomáháme lidem zlepšit kvalitu jejich života tím, že je naučíme výhodnějšímu provedení. U starších lidí je klíčová schopnost kyčelních kloubů provést ohyb a dřep pro běžné denní činnosti, současně je funkce tohoto kloubu zhoršena špatným používáním a opotřebením. Tréninkem pohyblivosti kyčlí spolu s nácvikem dřepu pak můžeme umožnit lepší zdvih ze sedu, což je nutnost pro soběstačnost starších lidí.

Proč zvolit funkční trénink

Pokud po přečtení těchto řádků máte již trochu lepší představu, co všechno spadá pod funkční trénink, je na čase ukázat, v čem spočívá jeho výhodnost, nezávisle na obtížích či cílech daného jedince. První doménou je specifčnost – skladba cviků funkčního tréninku vyplývá naprosto přesně z obtíží, které je potřeba řešit, a je jedním z podstatných nástrojů trenéra. Vhodná kombinace cviků totiž dramaticky zlepšuje efekt vlastního cvičení. Trénink či terapie se pak koncipuje tak, aby postupně zlepšovala části pohybového systému se vzrůstající náročností, až se dosáhne nejtěžších pohybových

dovedností. Pro někoho se jedná o chůzi, pro někoho o skok do výšky, pro jiné zas bezbolestný zdvih ze sedu. Další výhodou je nezávislost jedince na trenérovi – spoustu cviků lze převést do vlastního cvičení bez dozoru a tím si dokáže člověk sám zlepšit spoustu věcí, aniž by byl časově vázán na svého trenéra. V neposlední řadě pak funkční trénink často skýtá prvky, které působí pozitivně na rozvoj síly, velice podceňované vlastnosti pohybového systému. Je to právě síla svalstva, která se postará o to, že vám získané dovednosti vydrží a nebudete se muset rok co rok vracet zpátky do tréninku či terapie. Veškeré masáže, protahování a další terapeutické zákroky často nenesou efekt, pakliže nejsou doplněny právě rozvojem síly.

Závěrem

V případě zájmu o funkční trénink lze dnes najít více míst, která se mu věnují, či jej mají v nabídce. Předem je třeba zdůraznit, že s myšlenkovým postupem, který byl popsán výše, se lze velice často setkat v ordinaci fyzioterapeuta, který preferuje v terapii aktivní cvičení. Typicky se vyznačuje využitím cviků v různých polohách, které pacienta koordinačně a silově zlepšují a zároveň kladou důraz na samostatnost provedení tak, aby jej mohl cvičit sám doma. Tento přístup taktéž zaslouží označení jako funkční a mnoho fyzioterapeutů tím s úspěchem řeší bolesti a obtíže pacientů, kteří jim přicházejí do ordinace. Druhým místem jsou pak specializované posilovny, kde jsou mocnou zbraní trenérů, kteří hledají kvalitu provedení a navrhují komplexní pohybové programy. Pokud si nejste jisti, jestli je tento přístup vhodný pro Vás, nebo jestli je využíván na daném pracovišti či posilovně, neváhejte se těchto trenérů a terapeutů zeptat. Rádi Vám popíšeme techniky, které využívají. Vy se pak budete moci rozhodnout, zdali je to ten správný přístup pro Vás.

Petr Šádek

O autorovi

Mgr. Petr Šádek působil sedm let v Centru komplexní péče Dobřichovice jako fyzioterapeut. Nyní s Mgr. Jakubem Hybšem provozuje Theragym na Praze 14 - Hloubětín, kde propojují fyzioterapii a funkční trénink. Současně učí na FTVS UK anatomii a kineziologii v rámci doktorského studia. Absolvoval půlroční výzkumnou stáž v Anglii na University of Central Lancashire. Ve své ambulantní praxi se zaměřuje na diagnostiku a návrh terapie poruch pohybového aparátu, na jejichž léčbě se pak spolu se svým týmem terapeutů a trenérů podílí. Zároveň se zaměřuje na lektorskou a výukovou činnost pro fyzioterapeuty a lékaře, v rámci které přednáší v Centru komplexní péče Dobřichovice, na řadu témat, jedním z nich je právě Funkční trénink.

Levá a pravá hemisféra mozku

To, že lidský mozek tvoří dvě hemisféry, je všeobecně známá věc. Každý z nás má jednu hemisféru dominantní. Leváci pravou, praváci levou. V naší dominantní hemisféře jsou pak uloženy nejdůležitější kognitivní (poznávací) funkce našeho mozku, tedy myšlení, řeč, logika. V té druhé naopak sídlí hudba, umění a fantazie. U každého z nás jsou pak obě poloviny mozku propojené „mostem“, který se nazývá corpus callosum.

Při všech činnostech, které v životě děláme, obě naše hemisféry spolupracují a dokonce, pokud je jedna z nich poškozená (např. po cévní mozkové příhodě nebo úrazu), dokáže ta druhá její funkce převzít. Tento jev se nazývá neuroplasticita. Pro zjednodušení a Vaši lepší představu využijí schéma, že levá hemisféra je tou analytickou a logickou, kdežto pravá je holistická (vidí celky a souvislosti) a plná fantazie.

Malé děti se dokáží naprosto vžít do své hry. Když si hrají na policajty a zloděje, díky své fantazii jsou opravdu a bytostně právě tou postavou, kterou ve hře hrají. Naše západní společnost je ale velmi orientovaná na měřitelné výsledky, analýzy a logické postupy. Postupně, jak děti vstupují do školy a učí se množství informací, je třeba jim dávat systém, třdit je, analyzovat. Zároveň je z různých důvodů těmto dovednostem při-

kládána větší váha než těm, které ve škole zastupují tzv. výchovy – hudební, výtvarná, tělesná... Tedy předměty, při nichž potřebujeme zejména naši pravou hemisféru.

Je tedy zřejmé, že jak rosteme, trénujeme mnohem intenzivněji levou polovinu našeho mozku. My ale přece potřebujeme mít v kondici obě! A pro pamatování informací to platí dvojnásob.

Spolupráci obou hemisfér můžeme posilovat poměrně jednoduchými cvičeními, kterým se říká křížová. Křížová proto, že naše pravá ruka je řízena levou hemisférou a levá pravou. Pokud pak zapojíme obě ruce najednou, ale každá bude dělat něco jiného, přimějeme obě hemisféry, aby intenzivně spolupracovaly.

Chcete-li si vyzkoušet takové cvičení, mám pro vás jeden tip. Jistě ale přijdete i na jiné možnosti.

Na jedné ruce se dotkněte špičkami palce a ukazováčku, na té druhé se špičkou palce dotkněte malíčku. Nyní se postupně dotýkejte palci prstů tak, abyste přešli od ukazováčku k malíčku a na druhé ruce od malíčku k ukazováčku a posléze zase zpět. Cvičení provádějte tak, aby se oba palce pohybovaly zároveň. Pokud by to nešlo hned na poprvé, nezoufejte a ke cvičení se vracíte. Uvidíte, že po pár pokusech už to půjde snadno. Vytvořte si tak totiž v mozku nový spoj.

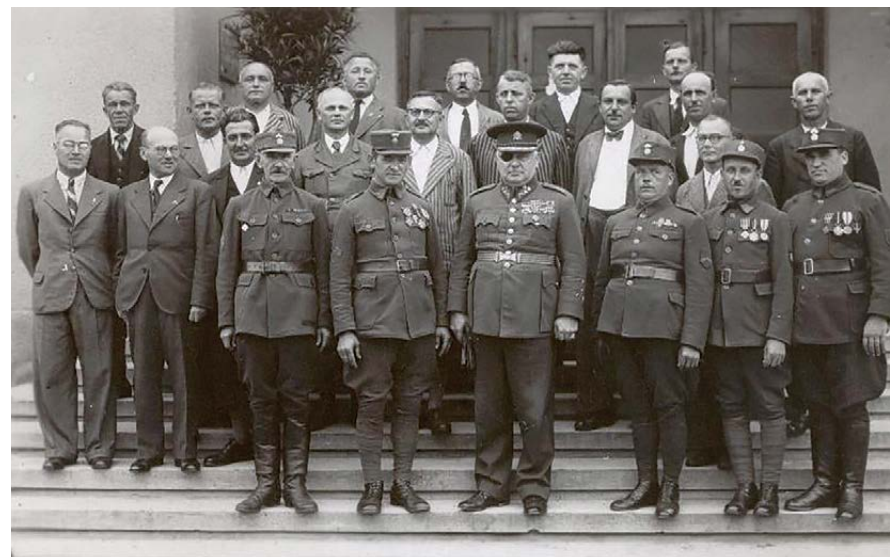
Ing. Hana Habartová, trenérka paměti
www.hanahabartova.cz

Dobřichovická měšťanka

V tomto čísle pokračujeme v popisu dějů, které se týkaly dobřichovické měšťanky. Navazujeme na minulé číslo událostmi z října roku 1937 a přiblížíme i události pohnutého roku 1938.

26. 10. 1937 navštívila školu zástupkyně Dorostu Červeného kříže z ústředí ve Washingtonu, pí. Alice Thorntonová, jež vede mezinárodní dopisování Dorostu, v doprovodu pí. Rodziankové, poslední ošetřovatelky TGM. Ředitel jim předložil vyžádané zprávy, provedl je školou a zavedl do 4. ročníku pí. učitelky Drimlové. Pí. Thorntonová byla překvapena úrovní práce i vybavením školy, které se podobalo americkému školství. Vyjádřila hrdost nad tím, že si americké děti jako první začaly psát s Dorostem ČSR, nyní si už dopisují se 40 zeměmi. Zajímala se o dopisování, zhotovená alba a jejich

používání. Ve třídě kolegyně Votánkové si prohlédla rozpracované album pro Jugoslávii a podepsala se do školní a třídních kronik. Ředitel ji požádal, aby tlumočila v USA prostřednictvím tisku pozdrav od učitelského sboru i žactva a poděkovala za zájem o ČSR. Projevil přání, aby si americké děti zachovaly lásku k naší vlasti i do dospělosti. „Ameriku máme rádi, je vlastí mnoha našich krajanů a je největším demokratickým státem. Známe její dějiny i životopisy slavných osobností.“ Pí. Thorntonová s dojetím slíbila, že tak učiní, a zopakovala, že podobné zužitkování alb nikde jinde neviděla,

U sokolovny s legionáři (z archivu p. M. Cupáka)

schválila práci školního Dorostu, vedeného J. Drimlovou, a potvrdila návrh, aby do alb byla vkládána slova a nápěv státní hymny.

26. února 1938 byl jmenován ředitel L. Maršálek do funkce okresního školního inspektora v Brandýse nad Labem. Učitelé i žactvo mu popřáli plného zdraví ve vyšší službě a poděkovali za jeho práci.

Od 16. března přejímá zastupování ředitele František Urban, odborný učitel z Radotína. Je to zkušený pedagog (57 let starý), který kromě učitelského ústavu v Kutné Hoře absolvoval řadu doplňujících kurzů (kreslířský, tělocvičný, obchodních nauk, živnostenskopravní aj.) a 4 semestry na Vysoké škole pedagogické v Praze. Vyučoval na obecných a měšťanských školách na Slánsku a od r. 1931 v Radotíně, kde byl také cvičitelem a funkcionářem v sokole. Za úspěšnou práci obdržel pochvalná uznání. Za 1. světové války většinu času sloužil u sanitní epidemiologické služby. Strávil ve válce přes 3 roky.

29. září školu navštívil vrchní školní inspektor Dr. R. Šímek v doprovodu OŠI F. Černého a udělil několik pochvalných uznání: řediteli Maršálkovi, učitelce Drimlové, učitelskému sboru, místní školní radě a K. Havlíkovi. OŠI navštívil školu čtyřikrát. Zastavili se tu i bývalí ředitelé L. Maršálek a L. Kohout, tehdy již inspektoři v Brandýse a v Českém Brodu. Předseda školní rady K. Havlík navštěvoval školu měsíčně.

10. dubna 1938 se konala slavnost odezdání čestného občanství generálu Janu Syrovému. Žáci u sokolovny vytvořili špalír, cesta byla posypána květy. Oslavenec přijal deputace obecné a měšťanské školy, tvořené zástupci třídních samospráv. Armádní generál napsal 3 pozdravné dopisy:

1. učitelskému sboru:

„Při této příležitosti oceňuji těžkou a zodpovědnou práci Vašeho sboru, ale tím radostnější výsledky, když s pocitem klidného svědomí propouštíte pro život řádně

Z předání čestného občanství generál Syrový a starosta Dobřichovic Fürst patrně na OÚ - 10. duben 1938 (z archivu paní L. Fürstové)

připravené mladé občany, aby vždy a všude čestně obstáli. Jsem rád, že vychováte ze svých svěřenců upřímné vlastence, kteří budou v případě potřeby správnými obránci vlasti.“

2. třídám samosprávám

„Těší mě, že slibujete jít udatně, čestně a poctivě v dobách dobrých i zlých za národní ideou a pracovat pro rozkvět naší drahé vlasti. Poslouchejte svých pánů učitelů, neboť ve vás vychovávají pro život řádné občany a občanky a upřímné vlastence. Buďte pamětliví zásad našeho velkého učitele a bojovníka za svobodu, pana presidenta Osvoboditele. Buďte hrdí vždy a všude na svou vlast a na svůj mateřský jazyk.“

3. řediteli školy F. Urbanovi

„...dodali jste celému aktu náležitou vážnost. Tento pro mne tak významný den zůstane v mém životě vždy milou vzpomínkou a nevymizí mi nikdy z paměti.“ Bio Sokol promítlo 11. 5. v aktualitě slavnostní předání diplomu čestného občanství generálu Syrovému, předání adres a hold místních škol.

Slavnostní akt u sokolovny - patrně 28. 8. 1938 generál Syrový, místní legionáři, ředitel měšťanky František Urban, učitel Frýdl z obecní školy aj. (z archivu p. M. Cupáka)

Školní výlety a exkurze byly pro napjatou politickou situaci omezeny na nejbližší okolí: Řevnice, Karlík, Karlův Týn, Liteň, Mníšek pod Brdy (4. roč. u spisovatele F. X. Svobody), mlékárna v Radlicích, výchovna v Dobřichovicích.

Obětaví žáci: Jaroslav Kimla, žák 4. ročníku, zachránil svého spolužáka před utonutím v Berounce. Při hašení požáru u Chadimů účinně pomáhal: Bohuslav Kautský, Jaroslav Kimla, Karel Květina, Luděk Nosek a Bohuslav Dyr, všichni ze 4. ročníku..

6. května se konalo na sokolovně pro pozvané obecnost slavnostní shromáždění ke Dni matek. Po proslovu ředitele Urbana následovalo 25 programových čísel, většinou z vlastní tvorby. Jednalo se o recitaci, dramatizace, zpěv, hudbu i tělocvičná vystoupení. Výtěžek 1 058,05 Kč byl věnován na školní pomůcky a potřeby.

29. května 1938 se 12 dívek z naší školy za vedení učitelek Votánkové a Novákové zúčastnilo v Praze holdu prezidentu Benešovi. Mezi pražskými školami byli jedinými zástupci okresu Praha-venkov. Jejich prostrná cvičení předem zhlédla vedoucí

pražských dívek Vlasta Boučková. Děvčata byla pochválena a nemusela jet na secvičnou. Společně vystoupení v Praze sledoval Edvard Beneš.

19. 7. se konal oslavný večer K. Havlíka, kterého se účastnili učitelé i ředitel. Ten mu veřejně poděkoval za neúnnavnou a cílevědomou práci pro školní mládež.

X. všesokolský slet 1938

„Nelze vypsati dojmy z této národní manifestace, ku které přijely výpravy ze států evropských a z Ameriky. Jedině Poláci se z diplomatických důvodů nesměli zúčastnit, Lužičtí Srbové nedostali z Berlína povolení a Německo a Itálie vyslali pouze své pozorovatele. Po celou dobu sletu nebylo jisté, zda nepřijde letecká návštěva z Německa. Naši letci hlídali nad Prahou a cizinci mne jako sletového pořadatele ujišťovali, že slet je ucelenou demokratickou pohádkou, kterou na světě dokáže vytvořit jen Sokolstvo a matička Praha. I naše politické třenice zmlkly, byly strženy sletem. Vrcholným dnem byl den vojska, kdy deseti tisíce lidí nebyly puštěny do přeplněného sletišť. Po celou dobu sletovou nepadlo slovo nenávisti vůči Němcům, což cizince velmi udivovalo a nechtělo se jim ani zpět domů z toho radostného ovzduší. Byly ty nezměrné oběti sokolských pracovníků marny?“ (F. Urban, ředitel) Pozn. Sletové dny v Praze trvaly 5 týdnů v červnu a červenci, byly zaměřeny k 20. výročí vzniku republiky a zúčastnilo se jich 348 086 cvičenců, 2,3 mil. návštěvníků, v průvodech hrálo kolem 3 000 hudebníků a vlálo tisíce vlajek. Hlavní průvod trval přes 4 hodiny a celý slet se stal manifestací proti nacismu. Ve skladbě mužů *Přísaha republiky aneb Dobudujeme a ubráníme!* vystoupilo 30 000 cvičenců, rovněž tak i ve skladbě žen *Rej*. Prezident Beneš daroval sletu prapor. Rakouští sokolové cvičili už pod vlajkou s hákovým křížem.

Ve dnech 19. – 26. 6. uspořádala škola výstavku technických prací a ručních žen-

ských prací, kterou navštívily i okolní školy a občanstvo. S dětmi ji připravili kolegové Werner a Nováková. Děti rovněž zhotovily vlajku, která bude součástí pokrývky Světový mír, určené pro Muzeum Dorostu ČK ve Washingtonu. Vlajka byla odeslána prostřednictvím ČSČK v Nuslích.

V tomto školním roce bylo zavedeno kromě propouštěcího vysvědčení i propouštěcí osvědčení (beze známek), které potvrzuje splnění povinné školní docházky.

Bylo ošaceno 48 chudých dětí, 50 dětem byla vydávána polévka, lékařsky bylo ošetřeno 40 dětí a učební pomůcky rozdány 35 dětem. Celkem bylo vybráno 2 633,15 Kč. Od místní školní rady 1 000 Kč, od obce 250 Kč, od Okresní péče o mládež 200 Kč, od soukromníků 100 Kč, ze žákovských představení 300 Kč a Dorost při místní měšťance daroval 783,05 Kč. Škola byla 2x dezinfikována kvůli epidemii záškrtu a spály. MUDr. Fürst provedl zdravotní prohlídku dětí, poskytl jednotlivcům potřebné pokyny a vedl zdravotní záznamy. Jedna žákyně zemřela na záškrt.

Vánoční strom republiky organizoval řídící učitel F. Bobek. Pořad byl doplněn o reprodukovanou hudbu z přenosového vozu Orion a uskutečnila se sbírka a nadílka pro chudé děti. Během roku se konaly různé peněžité sbírky: např. na vánoční nadílku pro české pohraničí, na obranu státu, pro Národní jednotu pošumavskou a pro Zemskou péči o mládež. 1. 7. daroval sbor a žactvo 500,- Kč a 1. 8. učitelé upsalí 1 % platu po dobu 5 měsíců na obranu státu.

X. všesokolský slet v Praze

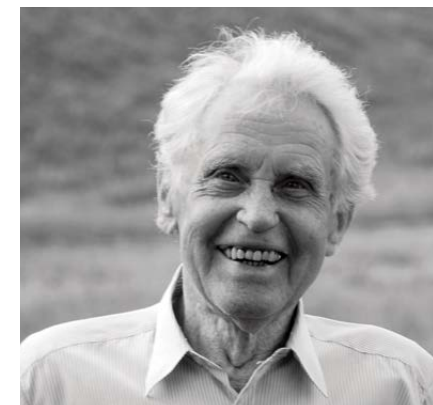
Školní organizace Dorost ČSČK obdržela řadu uznání, např. od okr. důvěrníka Z. Suchánka a ústřední referentky F. Paříkové. Nepovinně se vyučoval těsnopis a psaní strojem. Obecní zastupitelstvo omezilo školu rozpočet a tím se pozdržel nákup nových strojů. K loňským 4 strojům byly přikoupeny 3 nové. Škola odebírala řadu odborných časopisů a dostala i několik darů. Od ministerstva pošt získala radiopřístroj a bezplatnou koncesi od ředitelství pošt. Ve škole pracovalo několik klubů a kroužků. Literární vedla J. Drimlová, 2 zeměpisně-historické M. Kreutzová a J. Drimlová, literárně-dramatický J. Werner, přírodovědecký K. Jezbera, početní v 1. a V. Votánková, hudební J. Mazáč a sportovně-rekreační J. Werner, J. Mazáč, Z. Šáchová a Z. Bryndová. Po celý rok pilně pracovaly žákovské samosprávy a shromáždění. Byla poslána kondolence

rodině TGM, napsány dopisy prezidentu E. Benešovi a jeho choti, ministru školství Dr. E. Frankemu, inspektoru L. Kohoutovi, Dr. V. Příhodovi, inspektorům F. Černému a Dr. R. Šímkovi. Dále byly zaslány dopisy a alba do Austrálie, Ameriky, Japonska, Mexika a Belgie a pí. Thorntonové. Další dopisy směřovaly na Šumavu a do Vyšovatky, kam bylo posláno i ovoce. Zástupci žáků se zúčastnili slavnosti Velikonoční mír v Praze. Bylo vzpomenu výročí A. S. Puškina a R. Tyršové, úmrtí F. X. Šaldy a výročí bitvy u Bachmatce. Byly uspořádány závody v lehké atletice, branný den, besídka na rozloučenou s vycházejícími žáky, Týden knihy, exkurze a výlety do přírody. Proběhly přednášky o branných opatřeních a jejich nácvik, o protiletcecké obraně, poučení o civilní a protipožární ochraně, obraně a ochraně obyvatelstva za války.

Zpracovala J. Váňová

Antonín Havlík

narozený v 27. ledna 1925
v Dobřichovicích,
zemřel tamtéž 27. června 2019

Řadu měsíců jsme se chystali udělat rozhovor s panem Antonínem Havlíkem, potomkem mlynářského rodu a provozovatelem rodinné elektrárny, až jsme to nestihli. Pan Havlík v kruhu své rodiny ve svých 94 letech zemřel. Časem se v Kukátku vrátíme k jeho článkům o historii mlýna či elektrifikaci Dobřichovic, které jsme zveřejnili v letech 1997 a 1998. Nyní můžeme alespoň odkázat na rozhovor, který v říjnu 2017 a v lednu 2018 natočil pan Hynek Moravec pro Paměť národa.

Lze ho najít na <https://www.pametnaroda.cz/cs/havlik-antonin-1925>.

Antonín Havlík se narodil ve čtvrté generaci v mlynářském rodě v Dobřichovicích, kde rod Havlíků od roku 1856 provozoval mlýn a později (od roku 1920) i elektrárnu. Za války začal studovat na reálném gymnáziu na Vyšehradě, v roce 1945 byl nasazen v průmyslu, odmaturoval až po válce. Přihlásil se ke studiu na fakultě elektrotechniky ČVUT, ale jako syn živnostníka byl v roce 1949 (těsně před státnicemi) po prověrkách vyloučen. V roce 1953 byl rodině znárodněn mlýn, rozvodná síť k elektrárně byla znárodněna již v roce 1945. Hrozícímu nucenému vystěhování rodiny zabránila podpora řady dobřichovických obyvatel a slušnost určeného správce mlý-

na. Obytná část mlýna byla navráćena v roce 1964. Antonín Havlík pracoval jako energetik ve Středočeských mlýnech a později jako technický projektant v podniku Kovoprojekta. V roce 1991 restituoval se svojí sestrou Jarmilou Sikytovou mlýn i elektrárnu, na své jméno a se svými syny a vnukem ji provozoval do roku 2017, kdy licenci převzala firma syna Daniela a provoz zajišťuje vnuk Martin. Antonín Havlík si nepřipouštěl, že život má limitovanou délku, ale 18. 5. 2019 při procházce venku (chvilu před tím, než kolem projel zástup vozů chevroletu corvette) upadl (jako vícekrát předtím), ovšem tentokrát s krvácením do mozku. Po dvou týdnech v nemocnici se vrátil domů, bojoval, ale následky úrazu vykonaly své.

Pohřeb se konal 5. 7. 2019 ve zcela zaplněném karlickém kostele. Při mši zazněly též vzpomínky synů (Antonína ml. a Daniela) na tatínka, jejichž výtah rodina použila na poděkování za kondolence a stejný text otiskujeme níže.

redakce

Tatínek byl nezdolný optimista. ... Nebyl lehkomyšlný, dokázal ale brát věci zlehka (to byl asi zdroj toho optimismu), ... prožil válku, revoluci, perzekuci ... závažná onemocnění ... - každá taková zkušenost by sama dokázala ledaskoho položit na lopatky. Tatínek prošel s jen málo zraněnou duší a možná i proto se dožil takového věku. ... Přesně si uvědomoval okamžik, kdy mu za války došlo, že jeho otec není daleko od popraviště a nemusí to vůbec dobře dopadnout. Přesně si pamatoval na podobný okamžik z Heydrichiády, kdy hrozba demonstrační exekuce každého desátého Čecha rovněž nemusela být

jen výhrůzkou; dobře věděl, že maminka pokračuje v tom, za co byl tatínek, její manžel, okupační mocí zatčený ..., **a přesto prožíval jedno z nejintenzivnějších a hezkých období života.** Nové inspirující prostředí rodiny Neubertových, tenis, různá společenství, divadlo Malá scéna, válečný biograf. Zcela bez emocí dokázal vzpomínat i **na pohromy poválečné** - na dvě hromady indexů vysokoškolských studentů - těch prověřených a těch vyloučených (na které hromádce našel ten svůj, není obtížné uhadnout ...). Po roce 1989 si nešel ani pro akademický titul.

Rodina s vysokým ekonomickým i společenským statusem v Dobřichovicích se nástupem komunismu propadla na dno a jen shodou dobrých náhod (a lidí) nebyli vyvezeni za obec jako jině „nespolehlivé žily“: právníci, živnostníci, podnikatelé. A zase prošel celkem bez šrámu na duši ... ještě před třicátkou mu (naštěstí patrně chybně) diagnostikovali nádor, následně úspěšné léčení způsobilo po čase málem jiný smrtelný problém - téměř vykrvácel ... a opět to dobře dopadlo. Bylo mu sotva po padesátce, když přišel další problém, začala se mu rozpadat kyčel (... dnešní endoprotézy byly ještě neprobádanou novinkou ...), noha byla o 6 cm kratší, páteř jako paragraf , přitom dokázal neomezeně pracovat do 65 let ... Tatínek byl velmi zdatný technik, vyrostl u mlýna a elektrárny, celý život se živil elektrikařinou (úplně shodně jako by VŠ dokončil), byl ale také **velmi všestranný** - měl rád divadlo a rozuměl mu, výtvarnému umění (na vše měl názor), nedostalo se mu hudebního sluchu, přesto hodně o klasické hudbě věděl a měl ji rád (technicky si zdatně osvojil piano a trochu i housle) - byl skvěle politicky zorientován a vždy měl vyhraněné postoje (samozřejmě, dalo se polemizovat, ale vždy bylo s čím). Byl velmi **spolehlivým manželem a úžasným otcem.** Nementoroval, ale s dětmi šel společnou cestou ...

Šťastnou náhodou se tatínek již kolem roku 1950 dostal na nový státní mlýnský podnik a s překvapením se tam setkal s dalšími dospělými „syny“ z vystěhovaných mlýnářských rodin (... kdo jiný by také táhl řemeslo dále než Ti, kdo v něm vyrostli ...). Byl tam navzdory době šťastný ..., opakovaně vzpomínal, že se dostal k rozhodování o daleko vyšších hodnotách, než by odpovídalo přirozenému vývoji rodinné živnosti. Mohl i pomáhat rodičům. Zdárně přečkal několik kádrových čistek až téměř do konce padesátých let, a když se to nakonec nepovedlo, našel si novou roli „elektrikáře“ ve strojařské skupině. Ta jej pod různými zaměstnavateli (nejdéle Kovoprojekta) živila až do penze v 65 letech.

V padesátých letech se tatínek po dlouhé známosti velmi šťastně oženil. Předcházelo tomu, že byl zván do prostředí rodiny Neubertů, do rodiny tiskařů s vysokou společenskou ambicí, kde bylo možné potkávat jak politiky, tak umělce. Vysoké společenské standardy, zaujetí pro výtvarné umění, mimořádná politická profilovanost - to převzal tatínek od Neubertů. Nesl životem rodinnou tradici minimálně stejně jako vlastní Neubertovy děti.

Šedesátá léta byla radostná sama o sobě, společenské uvolnění, narození synů ... potom ale přijely tanky ... Politicky smutná sedmdesátá léta let dokázal užasně zúročit funkcionářením v Sokole a budováním tenisového areálu (samozřejmě nejenom sám), čímž rozvíjel krásný dar předchozí generace z Okrašlovacího spolku.

Tatínek nedlouho po šedesátce zažil sametovou revoluci, budování demokracie, politickou svobodu ... Klouby se odoperovaly, restituoval majetek, opravoval a do 90 let velmi aktivně provozoval elektrárnu. Zažil smrtí porevolučního cestování ... spokojená manželství obou synů, vnoučata i první pravnouče.

Tatínek měl svým způsobem v životě štěstí, ale hlavně **uměl být šťastný, a to je to největší umění.** Všechno má ale svou cenu. Protože byl rád na světě, nechtěl ještě zemřít - do poslední chvíle, přestože již jeho čas vypršel. Bojoval, jako by mu bylo dvacet a ... nebýt věku, dali bychom na parte něco od Wolkerů ... tak silně to prožíval. My ale doufáme, že dnes již ví, že ten strach byl zbytečný a že je tu s námi dál. Tatínek řekl před lety snaše Magdě, když s ní stál ráno u řeky před elektrárnou „ta rána tu jsou tak krásná, ... a ty večery jsou tak krásné, ... a kdy má pak člověk spát?“. Bylo mu líto každé hodiny, kterou na tomto světě nevyužil naplno. **Radost ze života mohla být jeho mottem.**

AH ml. + DH

Kulturní přehled podzim 2019

Podrobnější informace najdete na webu Dobřichovic a v Informačním listu.

Výstavy

Křížovnická residence

otevřeno 10:00 - 21:00

Až do 29. září probíhá výstava **fotoobrazů Jana Hendryka - Prolínání**

Další kulturní akce

Neděle 1. září

Den pro poezii. Park všensorského zámku, 14 - 19 hod.

Pořádají: Obec Všenory, Všenorská knihovna a Muzeum Mariny Cvětajevové (více v pozvánce níže).

Sobota 7. září u residence pod lípou

Dobřichovická alotria

16. ročník nejen šermířského festivalu v Dobřichovicích, vystoupí okolo 20 souborů z celé republiky. Vedle již tradičních šermířských, tanečních a divadelních vystoupení atmosféru doplní koncert dobové hudby. Součástí alotrií bude historické tržiště s dětskou lukostřelbou, jízdami na koni a dalšími atrakcemi pro malé i velké, doplněné dobovým i méně dobovým občerstvením. Své řemeslo bude předvádět sklář Michal Zahradník a další.

Pořádá SHS Alotrium a město Dobřichovice

Sobota 14. září 8:00-12:00 u residence pod lípou

Farmářské trhy

Pořádá město Dobřichovice

Sobota 14. září od 14 hod. ve Společenském domě v Zadní Třebani

16. Medové odpoledne v Zadní Třebani - unikátní spojení světa včel a hudby s možností ochutnání a zakoupení produktů včelí píce. Nebude chybět ani ve světě zcela unikátní vystoupení 16. kontrafagotistů ...

Sobota 14. září od 17h v kostele sv. Martina a sv. Prokopa v Karlíku

Koncert sólotrombonisty České filharmonie Lukáše Mořky a prof. AMU a emertiniho člena ČF Jar. Šarouna Program: G. P. Pergolesi, V. Smita, B. Lynn, J. Šaroun, E. Cook

Pořádá: Jar. Šaroun ve spolupráci s městem Dobřichovice

Neděle 15. září od 17h, ul. Anežky České u Panské Zahrady
Den Vlkoně – koncertní vystoupení, autorské čtení, beseda účinkujících s diváky
vystoupí: **Eva Suková, Jiří Klem, Jiří Stivín, Jiří Žáček**. Průvodcem podvečera bude Jiří Růžek
Pořádá: Společně pro Dobřichovice

Úterý 17. září od 19:30 v residenci v Bear Place (bývalá vinárna)
Swingový a jazzový večer – vystoupí jazzrockové legendy **Z. Fišer** (el. kytara) **J. Kolín** (sax, zpěv), dále **L. Havel** (klávesy, zpěv) **L. Kukulová** (zpěv), **Fr. Kukula** (perkuse). Vstupenky v Infocentru 150,- /120,- Kč, nebo na místě.
Pořádá KC města Dobřichovice

Sobota 28. září 8:00 - 12:00 u residence pod lípou
Farmářské trhy
Pořádá město Dobřichovice

Sobota 28. září od 17:17 v karlickém kostele sv. Martina a sv. Prokopa
Pocta sv. Václavu – houslové duo Eco - Eva Franců, Pavla Roubíčková-Franců. Repertoár: L. Pivec, A. Corelli, J. S. Bach a další. Předprodej v Infocentru nebo na místě 130,- /100,-
Pořádá KC města Dobřichovice

Sobota 28. září od 14 hodin: Jablkobraní ve Všenorech, podrobnosti na webu obce Všenory <https://www.vsenory.cz/obec-174/>

Den pro poezii pozdávka do Všenor

Obec Všenory, Všenorská knihovna a Muzeum Mariny Cvětajevové zvou na další pokračování volného cyklu *Den pro poezii*. Uskuteční se v **neděli 1. září** v unikátním a jinak veřejnosti nepřístupném prostoru všenského zámečku (K. Mašity 367) prakticky po celé odpoledne, tedy od 14 do 19 hodin.

Básník, překladatel, dramaturg pražské kavárny Fra Petr Borkovec opět přizval řadu zajímavých hostů. Přijedou např. básnička, prozaička a překladatelka z polštiny a ukrajinštiny Marie Iljašenko, irský básník, prozaik, překladatel a literární vědec Justin Quinn, básník, prozaik a překladatel z ukrajinštiny Alexej Sevruc představí překlady

díla ukrajinské básničky Ljubov Jakymčuk, vystoupí básník, hudebník a performer Luboš Svoboda, doplní jej Miroslav Olšovský, básník, prozaik, překladatel, esejista a literární vědec. A k tomu se rozezná akordeon v rukou Jany Bezpalcové. A tu se můžete těšit jak na musiku Leoše Janáčka či Johana Sebastiana Bacha, tak na hudbu ikony akordeonu Astora Piazzoly či avantgardního hledače Luciana Beria.

Podrobnější informace na webu Všenor: <https://www.vsenory.cz/knihovna-info-centrum/aktuality/den-pro-poezii-v-par-ku-vsenorskeho-zamku-192019-1400-1900-211cs.html>

red.

Noc kostelů v Dobřichovicích 2019

Noc kostelů je každoročně pořádaná akce, která má umožnit široké veřejnosti nezávazné přiblížení křesťanství a setkání se s ním. Ve večerních hodinách jsou zpřístupněny některé kostely různých křesťanských církví, v nichž se rovněž zdarma konají koncerty, komentované prohlídky a další kulturní akce. Návštěvníci mají možnost nahlédnout do kostelních sakristií či klášterních zahrad, zkusit si zahrát na varhany, vystoupit na věže či sestoupit do starobylých krypt. První Noc kostelů proběhla v roce 2005 ve Vídni. O rok dříve nechal kostelník v jednom z vídeňských kostelů večer během úklidu kostel otevřený a zjistil, že otevřené dveře ve večerní atmosféře jsou pozváním pro kolemjdoucí vstoupit. Během čtyř let se akce rozšířila do celého Rakouska a každoročně se do Lange Nacht der Kirchen zapojuje na 700 kostelů a modliteben. Postupně se Noc kostelů dostala i do jiných zemí Evropy a v České republice se první ročník uskutečnil v roce 2009. V současnosti se do ní zapojuje na 1 400 kostelů a modliteben.

V Dobřichovicích první Noc kostelů proběhla před šesti lety a pořádali ji místní farníci ve spolupráci s Kulturním centrem města Dobřichovice. Letos Noc kostelů v kapli sv. Judy Tadeáše farníci zahájili v 18 hodin vyzváněním zvonů. Po úvodním slovu proběhl koncert žáků a učitelů ZUŠ. Děti se zúčastnilo 23 a učitelů 7. Program byl pestrý a děti, už od 1. třídy až do 7. předvedly, co a jak dobře připravují v naší ZUŠ. Učitelé zpěvu, hry na violoncello, kytaru, trubku, klarinet, zobcovou flétnu, housle, klavír, flétnu a varhany (Oldřiška Richter-Musilová, Pavol Pekný a Jan Peš, Alžběta Vlčková, Ivana Kylarová, Eugenie Koblížko-

vá a Adam Hejna) sklídili, rovněž, jako jejich žáci, velký potlesk. Po vystoupení žáků a učitelů ZUŠ a varhanní improvizaci pana Pavola Pekného uzavřel program Noci kostelů koncert vážné hudby. Nejprve zazněly skladby německého, anglického, českého, italského a francouzského baroka (Bach, Bixi, Corelli, Händel, Charpentier, Purcell, Vivaldi) následované písněmi a oratorními áriemi romantiků (Dvořák, Gounod, Mendelssohn, Rossini a Brahms). Program uzavřel duet Adama a Evy z Haydnova Stvoření. Pěvecká vystoupení zpestřilo smyčcové duo D. Klásková a M. Fichtner a půvabnou klarinetovou sonátu F. Poulence přednesla Anastázie Rišková. Za doprovodu Prof. Jaroslava Šarouna zpívali: Kristina Archer, Josefina Wichsová, Tereza Smoláková a Jan Janda.

Poutavá byla i přednáška historika architektury PhDr. Vladimíra Czumala, CSc. Přednášel o historii Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou a o historii kaple sv. Judy Tadeáše. Příští rok uvažují někteří farníci o uspořádání Noci kostelů v karlickém kostele svatých Martina a Prokopa. Tento kostel má výbornou akustiku a je využíván k pořádání koncertů duchovní a vážné hudby. Letošní hudební slavnost Musica Viva zahajuje právě zde 28. července své koncerty, které se konají i v residenci Řádu křižovníků (v zámku) v Dobřichovicích až do 8. srpna. A na sv. Václava zde bude koncert Duo Eco, housle a viola. Noc kostelů v Dobřichovicích navštívilo přes sto návštěvníků a podle jejich ohlasů, byli velmi spokojeni a osloveni prostředím kostela a těšil se na Noc kostelů 2020.

H. Kaucká

Z ruky do ruky

Od 14. června do 11. července se v dobříchovické křížovnické residenci konala velmi zajímavá výstava fotografií Boženy a Petra Musilových. Pořádalo ji Kulturní centrum Dobřichovice a jejím kurátorem byl historik

umění PhDr. Vladimír Czumalo. Zvali jsme na ni i v letním čísle tohoto ročníku. K výstavě se vrátíme krátkou připomínkou. Vladimír Czumalo redakci laskavě poskytl text své krátké promluvy, jíž výstavu na vernisáži zahajoval.

Vrátili jsme se na místo činu, před více než deseti lety jsme v letní rezidenci velmistřů rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou udělali výstavu Petra Musila, výtvarníka, který nejen vzkřísil drátenické řemeslo, ale byl i výborný fotograf. Výstavu, žel, už z pozůstalosti. Petrova manželka Boženka dříve nefotografovala, až po Petrově smrti se ujala jeho vybavení a fotografie se stala i jejím výrazovým prostředkem. Proto se výstava jmenuje Z ruky do ruky. Zajímalo mě, jaké další rozměry tato kontinuita má. Nespočítám už, kolika snímky jsem se v archivu obou fotografů probral. Kontinuita vidění při tom vyvstávala stále zřetelněji. Bylo to dobrodružné, zatímco Petrovu tvorbu znám, Boženku jsem jako fotografku teprve objevoval. Nakonec se ustálil soubor necelých padesáti děl, v němž oba fotografy spojuje zájem o detaily a struktury, o mikrosvět důvěrně známého domova, a výrazově jistý minimalismus. Má manželka Petra mě účinně zastoupila při instalaci. Záměrně divákovi ztížila mechanické hledání protějšků a nechala tak soubor působit jako celek.

B. Musilová a V. Czumalo na vernisáži (foto P. Czumalová)

Pozn. redakce: po skončení výstavy, o níž výše píšeme, následovala velice zajímavá výstava 14 fotografů, jíž pořádalo opět Kulturní centrum Dobřichovice spolu s Fotoklubem Beroun. Nesla název *Krajinou mého srdce* a objevily se na ní mnohé krás-

né fotografie míst z našeho okolí či z krajiny řeky Mže.

Co bylo zajímavé: výstava se prolнула s festivalem Musica viva, takže návštěvníci koncertů měli možnost si ji v klidu prohlédnout a věru toho využili i to ocenili.

O křtu knížky, který se už konal, a k tomu pozvání na další Den Vlkoně

Když v srpnu je jak v máji ...

... a když se vzpomínky vrací, blízké a vzdálené zároveň – prostě jako v Kukátku – pojďme je sdílet.

1. června odpoledne se v Café Galerii Bím konal křest básnické prvotiny písničkářky Evy Sukové alias Blondýny. Šarm a humor autorky ocenil ve svém vstupním projevu i „kmostr“ půvabné knížky, básník Jiří Žáček. Přítomní diváci se tak stali nejen svědky setkání dvou tvůrců, ale také nečekané symbiózy jejich poetiky. Následující koncert i improvizovaný dialog obou přítomných autorů přijali diváci s nadšením. Zrodil se tak plán na společně koncipované vystoupení. A kde jinde, nežli opět na místě

počátku koncepce každoročních „soukromých slavností“ jsme stáli dva; spisovatel Alex Koenigsmark, můj muž, nás bohužel už sedmým rokem sleduje jen z velké výšky. Vyměnili jsme tehdy, v roce 2008,

Blondýna

ZABÁSNI M(N)Ě

Jiří Žáček a Eva Suková

jejich prvního setkání – v Dobřichovicích. A tady se setkává jaro s podzimem, protože v dnešním čísle najdete už také pozvánku na zářijový Den Vlkoně, kde můžete shlédnout premiéru. Tleskám předem, těším se, raduji, ale také trochu teskním, protože na

malostranský pobyt mezi turisty za vlídné dobříchovické „říční lázně“ a nikdy nelitovali. Café Galerie Bím, a v počátcích také vinotéka MATEY, se staly zázemím mnoha akcí, kterých se pravidelně účastnili přátelé zdejší i ti pravidelně příjezdějící.

uskupení **SPOLEČNĚ PRO DOBŘICHOVICE** srdečně zve na další

DEN VLKONĚ

15. září 2019 od 17.00, ul. Anežky České

program: **BLONDÝNA A ŽELEZNÍ MUŽOVÉ**
koncertní vystoupení, autorské čtení,
beseda účinkujících s diváky

účinkují: **Eva Suková, Jiří Klem, Jiří Stivín, Jiří Žáček**
průvodce podvečerem: **Jiří Růžek**

! TĚŠÍME SE NA VÁS !

potlesk pro účinkující, potěšení pro přítomné, pohoda pro všechny

První „velkou slavností“ se stalo umístění kovové plastiky Tomáše Kúse před výše zmíněnou vinotékou v říjnu 2012. Odhalení za přítomnosti tehdejšího starosty Michala Pánka, nově složený hymnus k počtě Vlkoně v provedení Jiřího Šafránka a dětského sboru, vědecká úvaha nad smyslem vlkoňství z úst MUDr. Jiřího Krombolze a nezapomenutelný Jiří Stivín svým způsobem předznamenal koncept podobných setkání v letech následujících. Zvala jsem každoročně své přátele – přibývali jistě i díky programu – na podobně koncipovaná setkání vždy na přelom května a června (nedožité narozeniny Alexe). Poznávali se navzájem, poznávali atmosféru Dobřichovic a musím říct, že zůstávali poznanému věrni. V září loňského roku mě někteří z místních patriotů, přátel a milovníků umění (především Daniel Havlík) z uskupení Společně pro Dobřichovice oslovili nápadem rozšířit

divácký okruh, zachovat atmosféru a založit novou tradici veřejnou pro dosavadní „slavnosti soukromé“. Museli souhlasit především tvůrci; nadšení ze zdejšího genia loci je neopustilo, a tak mohli být mnozí z vás loňského září svědky křtu tří soch v ulici Anežky České, spojených s uměleckým programem. První Den Vlkoně byl na světě. Vracím se ve vzpomínce opět ke koncertu Evy Sukové, k nečekanému „dívčímu“ nadhledu, citu pro jazyk, hravosti, k její schopnosti odkrývat křehké okamžiky všedních dnů bez zbytečného patosu. Otevírám občas pro sebe – občas pro ostatní – knížky Jiřího Žáčka. Nacházím nadhled „mužný“, úžasnou češtinu, hravost, zkušenost... Těším se, že je uslyšíme, že budeme rozumět, sdílet zážitek a radovat se ve stejnou dobu, na stejném místě. Krása...

Viktoria Hradská

Eva Suková

P. S.: Návazně na loňský kulturní podvečer mezi restaurací Panská Zahrada a vinotékou La Fontana, kde došlo k odhalení tří železných plastik, které dlouhodobě zapůjčil výtvarník Tomáš Kús a nazval je VLKOŇOVÉ, se jim letos, v neděli 15. září v 17.00 h, dostane z rukou autora kovových pojmenování a tuto příležitost bude provázet koncertní vystoupení Evy Sukové a Jiřího Stivína. S novou poezií Jiřího Žáčka vás seznámí Jiří Klem. K dispozici budou i jeho poslední knížky a také autorská prvotina zpěvačky Evy Sukové.

Příznivci dixielandu měli opět svátek

Letos byl sice poněkud deštivý, ale nikomu z těch, kteří se druhou srpnovou sobotu sešli na prostranství u lávky, to nevadilo; ne-

vídné počasí nad dixielendáky nikdy zvládnout nemůže! Pod deštníky a pláštěnkami (ti otužilejší jen pod zataženou oblohou) si 8.

ročník dixielandového festivalu užívaly téměř tři stovky diváků milujících hudbu, která již od dvacátých let minulého století přináší pohodu a radost. Letošní ročník předvedl užaslým posluchačům navíc pozoruhodnou novinku – v rakovnickém bandu rytmický part jedné skladby s velkým úspěchem zahrál bývalý družstevní traktor ZETOR 25! I přes občasný déšť to bylo milé a příjemné odpoledne, za něž se sluší poděkovat nejen organizátorům, ale i všem zúčastněným kapelám; byly to: Old Timer Jazzband, Brass Band Rakovník (a Zetor 25), Humpolecký dixieland, Pražská dixielandová

společnost, Originální Pražský Synkopický Orchestr, The Steamboat Stompers s Evou Emingerovou a The Charlestown Jazzband z Nizozemska. Děkujeme také za fotky, které pořídili každoroční účastníci festivalu, manželé Zimovi z Prahy. (Autor textu se sice pokoušel ukryt za deštníkem, nakonec byl ale pohotovým fotografem přece jen dopaden.)

Na setkání v příštím roce, kdy proběhne 9. ročník dobrichovického festivalu, se těší všichni dixielendáči už nyní.

HgS

Musica viva letos potřinácté

Řada milovníků živé hudby se vloni ptala, proč nebyl festival Musica viva. Tak letos byl, a věru byl skvělý. Nabídl šest hodně zajímavých večerů, které byly žánrově velmi rozmanité.

Pět z nich bylo v režii souboru Ludus musicus, což je ale formulace poněkud zavádějící. Soubor vystoupil pokaždé v podstatě v jiném složení, s jinými hosty a jiným repertoárem. Tohle tu myslím ještě nebylo a jistě zasluží poklonu, činím ji a rád. Je za tím neuvěřitelné množství práce. A ještě drobnost: do souboru se vrátili členové, kteří v něm hrávali jako děti. Nostalgické a skvělé ... Projděme si večery letošního festivalu jeden po druhém.

Karlická předehra

Začalo se letos o trochu dřív než obvykle, totiž v neděli 28. července. V karlickém kostele sv. Martina a Prokopa. Uvítání, agapé - hostina vzájemnosti pod ochrannými křídly patronky hudby sv. Cecílie a apoštola sv. Judy Tadeáše. A samozřejmě sv. Martina a Prokopa. Setkání. Plný kostel. Mottem koncertu bylo, že jen hudba, která zní, doopravdy žije.

Bylo to podvečer zasvěcený především autorům období baroku, hodně i autorům francouzským. Zazněla musika jak jmen proslavených (J. B. Lully, P. J. Vejvanovský, M. Marais, G. F. Händel a d.), ale také (a tu je zřeba vyzdvihnout soustavnou snahu vedoucího souboru F. Běhounka) hudba autorů, na které se dnes (evidentně neprávem) jaksi zapomnělo (např. J. I. Brentner, A. Campra, Ch. H. Gervais, J. F. Fasch). Ludus musicus hrál v komorním složení zaměřeném spíše na dechové nástroje (příčná flétna, hoboj, anglický roh, trubky,

k tomu housle, varhany, violoncello. Skvěle recitoval O. Kulhavý. Dobrým rozhodnutím bylo, že F. Běhounek každého autora stručně představil, nejednalo se totiž většinou o autory obecně známé.

Speciálními hosty byli špičkoví trumpetisté Tomáš Hrbáček a Václav Kalenda, kteří excelovali zejména ve skladbách Pavla Josefa Vejvanovského. Najmě slavná *Sonata vespertina* vyšla úžasně živě a akusticky v prostoru karlického kostela dokonale. To nebyl jediný vrchol koncertu. Premiérově u nás zazněla také plná verze Maraisových variací na španělský tanec La Folia v instrumentaci pro komorní soubor. Jasně: v oné době to byl hit a spousta autorů se tomuto tématu věnovala. Kdo tehdy něco znamenal, variace napsal, velmi bulvárně řečeno ...

Ty Maraisovy jsou jedny z nejproslulejších. Jeho variací na velmi chytlavé téma je 32, většinou se hrává jen výběr, takže celkové provedení bylo zcela unikátní. Dalo také vzpomenout na skvělý francouzský film *Všechna jitra světa* (Tous les matins du monde), který svého času de facto přivedl francouzskou gambovou hudbu do veliké obliby a inspiroval koncem 90. let minulého století také několik nezapomenutelných koncertů pořádaných Společností Dobřichovice v karlickém kostele.

Velmi povedený podvečer byl zakončen ještě moc milým společenským setkáním v dobrichovické křižovnické residenci, kde se návštěvníci mohli osobně setkat s musi-

Z představení nového CD souboru Ludus musicus

kanty i s přáteli v každodenním shonu málo potkávanými.

Soubor En garde

Večer druhý, kdy se do světa vívalo nové CD souboru Ludus musicus

F. Běhounek je znám názorem, že nahrávky hudby jsou jakousi konservou, spíše než živou, nežli živou. Přesto ale Ludus musicus na jaře tohoto roku natočil komplet 2 CD renesanční musiky Evropy, přesněji tedy z Čech, Itálie, Španělska a také trochu z Portugalska, tedy z tehdejší Lusitanie. CD bylo přivítáno do světa posluchačů v úterý 30. srpna celovečerním koncertem.

Půvabná melodická hudba rané renesance z pera italských autorů se skvěle snoubila s musikou českou i hispánskou. I když

Josefina Wichsová se souborem Ludus musicus

to byla jednota mnohdy i protikladů. To je zcela v pořádku a v intencích doby. Zněly tentokrát spíše flétny, šalmaje, housle a další historické nástroje, a to virtuózně. Ale zároveň se krásně ukázala odlišnost jednotlivých hudebních kultur. Bonusem byla návštěva Josefiny Wichsové, někdejší členky souboru, jež si stříhla několik španělských písní. A bylo to krásné, něžné, vášnivé a músické ...

Večer třetí - tentokrát po výtce komorní

Na čtvrteční večer 1. srpna asi málokdo z účastníků zapomene. Představilo se kytarové duo Jan Tuláček a Karel Havlíček. Když se řekne kytarové duo, není to zase až tak nic nového. I literatury pro toto uskupení je spousta. Ale: oba protagonisté hrají na historické nástroje z 1. poloviny 19. století (z r. 1814 a cca z r. 1840). Původní nástroje, žádné repliky, samozřejmě i střevové struny. A k tomu si vybrali také repertoár oné doby, jež k těm kytarám patřila. Byl to zlatý věk kytary, kdy působila, hrála a skládala řada osobností, jejichž dílo tvoří dodnes zlatý fond kytarové literatury. Každý pokročilejší žáček zná jistě třeba skladby Italů Ferdinanda Carulliho, Maura Giulianiho, Napoleona Costa či Katalánce Fernanda Sora. Ale tito skvělí skladatelé nepůsobili jen ve své vlastní bublině. Stýkali a kamarádili se s mnohými kolegy z oboru a jejich díla si adaptovali pro své kytary. Proto zazněly

Momentka z renesančního menuetu

třeba adaptace G. Rossiniho, J. Haydna, F. Mendelsohna-Bartholdyho a dalších autorů. Skvěle zahráné, navíc úžasný zvuk starých kytar a střevových strun byl bonusem k nezaplacení. Nadšené publikum odměnilo oba účinkující dlouhým potleskem.

Zastavení čtvrté - s hudbou i tancem

V neděli 4. srpna se do dobřichovické křižovnické residence vrátili dva taneční soubory věnující se rekonstrukcím renesančních a barokních tanců. Regii Caroli regis (<http://www.regii-caroli-regis.cz/>) vedený M. Smahou a En Garde (<https://en-garde.webnode.cz/>) vedený J. Pokornou. Vše opět za doprovodu souboru Ludus musicus, jež s oběma uskupeními dlouhodobě spolupracuje (vizte třeba malou ukázkou: <http://www.ludusmusicus.cz/pages/samples.php>).

První část (ta renesanční) se konala v proslulné chodbě residence. Ta barokní část pak ve společenském sále, který byl barokně zatemněn a osvětlen prakticky pouze svíčkami tak, jak to ostatně kdysi bývalo. Těžko se o takové podívané píše slova, tohle bylo třeba vidět. Bylo to skvělé, jak musika, tak tanečníci evidentně dělali to, co je velmi baví, a žili spolu ty společné chvíle. Snad pár fotografií dokreslí atmosféru lépe než slova ...

Večer pátý - s Ludvíkem Vaculíkem, Nepaměťmi a Polepšenými písničkami

Je už tradicí, že jeden večer festivalu je věno-

Soubor En garde v jednom z balletů J. B. Lullyho

ván setkáním, povídaním, besedám, autor-
ským čtením. V úterý 6. srpna jsme se sešli

Zde je to kolečko Ludka Pachmana

u pořadu nazvaného Ztracená léta. Četly se *Nepaměti* Ludvíka Vaculíka a k tomu soubor Ludus musicus přidával ukázkou z *Polepšených písniček* téhož autora. Vaculíkovský večer. Texty četli Ondřej a Jan Vaculíkovi (a skvěle), se souborem jako host vystoupila i dcera L. Vaculíka Cecilie, dnes už Jílková. Zpívala tak, že až na slzy došlo ...

Nastalo v úvodu dilema, zda ztracená, nebo "posraná" léta, což při vši korektnosti by asi bylo přesnější a také autorovi by to asi víc konvenovalo.

Vzpomínky na rok 1969. Husák, náhle hřímající, posléze jako brumhlající stařík. Dva

Jan Tuláček a Karel Havlíček

tisíce slov. Komoušova msta. Nejprve jaksi nejistá, posléze mu ramena rostla. Výslechy, nejistota, vazby, soudy. Jak fungovat v nové realitě? Vnímání nutnosti pokračování a povinnosti mluvit, ale jak v dané situaci? Ke komu? Zkoumání, zda to nějak půjde. A ono to šlo, aniž by se člověk vnitřně zmrvil a zaprodal vlastní identitu a sebeúctu. A že to jde i literární práci ... A to vše v rozpolcené společnosti, v níž se začalo zkoumat, jak to je s tím Husákovým "nech odpadne, čo je kolísavé, nech odpadne, čo je oportunistické" ...

Do toho intimní příběh zadržného a vězněného šachového velmistra Ludka Pachmana, dopisy z vězení i do vězení. Tristní příběh Emila Zátopka, glosy Marie Vaculíkové, hovory s I. Klímou ...

Zvláštní roli v celém večeru hrálo kolečko, které Vaculíkům zůstalo po L. Pachmanovi po jeho emigraci. Proč je v sále, dozvěděli se přítomní vlastně až na konci onoho drsně magického večera. Kolečko to vydrželo, vědělo své ...

Přišli většinou ti, kteří tu děsivou dobu nějak zažili, takže spojení účinkujících a publika fungovalo dokonale. Srozumitelné byly i detaily, které se dnes už jinak těžko vysvětlují i chápou.

Musika, již hrál soubor Ludus musicus, by také jistě panu Vaculíkovi udělala radost. Zejména závěrečné sólo P. Urbana na

Jan a Ondřej Vaculíkovi

kosu. Dokonalé souznění jistého patosu slov a jasné a překrásně a křišťálově jednoduché poetiky textů lidových písniček z Horňácka, Karpat, Valašska. Tož dík panu Vaculíkovi tam "nahoru" ...

A je tu závěr poslední večer aneb Poslední růže ...

To bylo 8. srpna a na pořadu byly známé operetní melodie, které nabídli dva vynikající a také na evropských scénách známí sólisté Christina Kluge a Jaroslav Mrázek. Na klavír je doprovodil Jaroslav Šaroun.

Přišlo publikum, které má tenhle žánr rádo. A bylo nabito ... Zněla hudba evropských klasiků žánru J. Offenbacha, J. Strausse, F. von Flotow. F. Lehara, ale také českých autorů O. Nedbala, R. Frimla či R. Piskáčka. A na závěr došlo i na My Fair Lady a Porgy and Bess.

Skvělý večer, vynikající a dokonale provedená musika, nadšené publikum, které interpretům poděkovalo ovacemi vestoje.

Na závěr

Letošní ročník festivalu měl velice zajímavou dramaturgii. Přinesl spoustu různorodé musiky. Musiky výborně provedené a publikem nadšeně přijaté. Navíc musiky opravdu živé, jak praví sám název festivalu Musica viva. K tomu pasovala i setkávání po koncertech, na která se vždycky velmi těším.

Kdosi se mě ptal, který vlastně koncert byl

Soubor Regii Caroli regis

tím pravým vrcholem festivalu. Nevím, odpověď jsem nenašel. Ale jistě si ji najde každý, kdo byl u toho. Víím jedno: letošní ročník festivalu byl výjimečný. Ale když tohle napíšu,

jak potom s předchozími ročníky? Protože ty byly skvělé taky. Díky za tu práci všem ...

Ještě je třeba zmínit, že festival se konal také za podpory města Dobřichovice, za což se sluší poděkovat. Rovněž tak patří poděkování všem, kteří jakkoli pomohli, zejména pak dámám, které připravily malá pohoštění po každém z koncertů, kdy se účastníci mohli na chvíli zastavit, promluvit si, sdělit zážitky, prostě být spolu v tu chvíli, když už se během roku jaksi hekticky mýjejí. To je další rozměr této výjimečné akce, rozměr člověčí, který s konceptem živé hudby dokonale souzní. Díky za to všem, kteří se přičinili, všem kteří přišli, všem, kteří byli u toho ...

J. Matl

Fotbalové aktuality

Na nepovedený závěr jarní části soutěžního ročníku 2018/2019 nebudou dobřichovičtí fotbalisté vzpomínat zrovna s nadšením ...

Vinou mimořádně velkého počtu zraněných, ale i neúčasti kvůli pracovním povinnostem, se často nastupovalo ve splených sestavách a někdy dokonce nebylo k dispozici ani potřebných jedenáct hráčů. Když se k tomu přidala i nepřízeň rozhodčích, bylo jasné, že záchrana Okresního přeboru bude hodně těžká. Tak se také stalo ... Ze sedmého místa, na němž se prezimovalo, tým nakonec po sérii porážek spadl až na poslední (třináctou) pozici a sestoupil do III. třídy.

Zde se bude naše mužstvo v B skupině utkávat například s SK Kazín nebo s Vono-klasý. Ti, co se těšili na derby se Všenorským SK nebo s Černošicemi, budou zklamáni, neboť tato družstva jsou ve druhé - A skupině III. třídy. Příprava na nový ročník 2019/2020 již není tak hektická jako dříve, hráči se zapojují postupně, jak se vrací je po zraněních. Proto se také nekonalo více

přípravných utkání. Mužstvo se tak pouze v sobotu 10. srpna zúčastnilo mezinárodního turnaje v Řevnicích, kde se střetlo se dvěma anglickými týmy z Londýna. Další dvě česká družstva, která tam měla hrát, se totiž vůbec nedostavila! Ze tří účastníků obsadilo naše mužstvo druhé místo.

První mistrovský zápas III. třídy bude sehrán v sobotu 24. srpna, od 17:00 hodin, na domácím hřišti s Nučicemi.

Přehled domácích mistrovských zápasů:

So 24. 8.	v 17:00	Dobřichovice - Nučice
So 31. 8.	v 17:00	Dobřichovice - Kosoř B
So 14. 9.	v 17:00	Dobřichovice - Třebotov
So 28. 9.	v 16:30	Dobřichovice - Drahelčice
So 12. 10.	v 16:00	Dobřichovice - Úhonice
So 26. 10.	v 14:30	Dobřichovice - Č. Újezd
So 9. 11.	v 14:00	Dobřichovice - SK Kazín

(oma)

Volejbalové soutěže začínají

Nejprve si připomeňme, jak naše družstva uspěla v minulé sezoně, a také některé volejbalové události, k nimž došlo během léta. Největšího úspěchu dosáhlo naše ženské Áčko, které se stalo vítězem první ligy; v baráži o extraligu sice neuspělo, ale doufáme, že se to povede příště. Mužské Áčko se v základní skupině první ligy umístilo na 6. místě a v play-off vypadlo v prvním kole s družstvem MFF Praha. Běčko mužů v krajském přeboru 1. třídy skončilo jako sedmé a Běčko žen v KP 2. třídy obsadilo ve své skupině sice druhé místo, ale v následující baráži si postup do 1. třídy nevybojovalo. V dnech 15. a 16. června se v Čelákovících hrálo mistrovství republiky ve volejbale seniorek; naše hráčky v konkurenci nejlepších seniorských týmů obsadily 4. místo. Ve stejných dnech proběhlo v Liberci finále ČR v červeném minivolejbalu, na němž naše Kristýna Nešporová a Laura Vlčková v konkurenci 52 dvojic svým druhým místem dosáhly vynikajícího úspěchu. Osmý memoriál Lídy Gemperlové se uskutčnil 22. června, naše děvčata skončila na 2. místě. Ženské Áčko se zúčastnilo

66. ročníku tradičních Dřevěnic (viz foto); hrálo se ve dnech 3. a 4. srpna a po loňském třetím místě naše děvčata svým druhým místem dokázala, že před nastávající sezonou jsou v dobré formě.

V následujících řádcích uvádíme přehled domácích utkání všech našich družstev až do konce roku:

Muži A, 1. liga

11. a 12. října s Brnem a s Velkým Meziříčím, 25. a 26. října se Lvy Praha a s MFF Praha, 15. listopadu s Č. Budějovicemi, 22. a 23. listopadu s Benátkami a s ČZU Praha, 13. a 14. prosince se St. Městem a s Bučovicemi.

Ženy A, 1. liga

20. a 21. září se Žižkovem, 27. a 28. září s Královým Polem, 18. a 19. října s Hronovem,

29. a 30. listopadu s Hradcem Králové, 13. a 14. prosince s Havlíčkovým Brodem.

Muži B, KP 1. třídy

19. října s Č. Brodem, 9. listopadu s Benešovem, 30. listopadu se Zručí nad Sázavou.

Ženy B, KP 2. třídy

14. září s Komárovem, 28. září se Zdicemi, 5. října s Berounem.

Uvedme ještě na závěr, že v říjnu proběhne v Jindřichově Hradci mistrovství ČR ve volejbale superseniorek, kterého se tradičně zúčastní i naše děvy. Do nastávající sezony přejeme všem našim družstvům zdar a úspěch.

HgS

Orientační běh na jaře a v létě

Na vrcholu letní sezony podáváme krátkou informaci o ukončené jarní části závodů a probíhajících letních akcích. Jarní série závodů naší oblasti Středočeského kraje spojeného s Prahou probíhala od března do června. Skládala se celkem z devíti závodů, konaných vesměs blízko v našem kraji. V celkových výsledcích této série jsme obsadili jedno první místo (V. Jaroš) a jedno čtvrté místo (S. Mudr). Zúčastnili jsme se i závodů jiných oblastí, například v závodě jihočeské oblasti v Kukli u Tálínského rybníka jsme získali hned tři první místa (P. Mrázová, V. Jaroš a J. Paul).

Od konce června jezdíme na letní vícedenní závody u nás i do zahraničí. Zúčastnili jsme se pětidenních závodů v krásné a divoké přírodě Vysokých Tater, odkud jsme přivezli jednu zlatou medaili (V. Jaroš), dále třídenních závodů v Třemošné u Plzně, kde P. Mrázová obsadila druhé místo. Nechyběli jsme ani na mezinárodních pětidenních závodech Bohemia u Nového Boru a na závodním víkend u Jizerských horách u Bedřichova, kde J. Paul vybojoval první místo a J. Štrossová třetí místo v obou závodních dnech. Zatím poslední akcí byly pětietapové závody Orienteering Adventure v Krkonoších v okolí Špindlerova Mlýna, odkud P. Mrázová přivezla stříbrnou medaili. V srpnu nás ještě čekají Rumcajsovy míle u Jičína, Pěkné prázdniny s OB v Českém ráji, West cup v Nejdku a Interkompas 45 u Jindřichova Hradce.

V září pak již začne podzimní část oblastních žebříčků, dále se bude konat několik štafetových závodů a v neposlední řadě vrcholný tuzemský závod Mistrovství a VETERANIÁDA ČR na klasické trati u Jablonce nad Nisou.

Foto Tomáš Zeman

Na závěr této krátké informace zveřejňujeme fotografii nejmladší členky našeho oddílu Annabely Zeman z dětského závodu v Bedřichově. Tuto trať jako první v životě „odřepala“ po svých 1,5 roku starých nožičkách. Doufejme, že stále více rodičů povede své ratolesti od útlého mládí ke sportu.

V. Jaroš

DOBŘICHs.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11 200 Kč (4x 2 800 Kč)
 - * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4x 1 700 Kč)
 - * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4x 4 000 Kč)
 - * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32 000 Kč (4x 8 000 Kč)
- Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
- Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.
- Nekomerční rádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

PŘIJĎTE NÁS NAVŠTÍVIT

PANSKÁ ZAHRAHA

RESTAURACE & HOTEL

RESTAURACE S OTEVŘENOU KUCHYNÍ
UDÍRNA
DVA ŠKOLÍCÍ SALONKY
VYHŘÍVANÁ VENKOVNÍ TERASA
PODZEMNÍ I NADZEMNÍ PARKING
APARTMÁ S PRIVÁTNÍ TERASOU NA STŘEŠE
PRIVÁTNÍ WELLNESS
BAZÉN 12 M
23 LUXUSNÍCH POKOJŮ ★★★★★

NOVĚ REKONSTRUOVANÝ WELLNESS DOBŘICHOVICE,
S BAZÉNEM, VÍŘIVKOU A SAUNOU.

WWW.PANSKAZAHRAHA.CZ

WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE

DOB **Centrum**